

நமது கர்த்தரின் மாபெரும்

தீர்க்கதரிசனம்

மத்தேயு 24; மாற்கு 13; லுக்கா 21:5-36; 17:20-37

இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முக்கியத்துவம் - இதை முன் வைக்கும்படியான மூன்று கேள்விகளும், நிபந்தனைகளும் - கள்ள கிறிஸ்துக்களை குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருங்கள் - 18 நூற்றாண்டுகளைப் பற்றிய சுருக்கமான சரித்திரபூர்வமான முன்குறிப்பு - எல்லா சுவிசேஷகர்களுடைய பாஷையில் கலந்திட்ட, யூத யுக மற்றும் சுவிசேஷ யுக முடிவின் கால உபத்திரவம் - பாழாக்கும் அருவருப்பு-மலைகளுக்கு ஓடிப்போங்கள் - பிள்ளைகளை உடையவர்கள் முதலானோர் - மாரிகாலத்துக்கும் ஓய்வு நாளுக்கும் முன்னதாக - இதோ இங்கே என்றும், அதோ அங்கே என்றும் சொன்னால் நம்பாதிருங்கள் - அந்நாட்களின் உபத்திரவம் - அடையாளமாய் சூரியனும் சந்திரனும் இருளடைதல் - நட்சத்திரங்கள் விழுதல் - அடையாளமான நிறைவேறுதலும் கூட - மனுஷ குமாரனுடைய அடையாளம் - பூமியின் கோத்திரத்தார் எதை காண்பர் - அத்திமரம் - "இந்த சந்ததியார்" - விழித்திருங்கள்! - "நோவாவின் நாட்களில் இருந்தது போல அவர்கள் எதையும் அறியமாட்டார்கள்" - லோத்தின் மனைவியை நினைவு கூறுங்கள் - ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மற்றவர் கைவிடப்படுதல் - சத்தியத்துக்குள்ளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுதல் - சாத்தானின் வீட்டார் உடைத்தெறியப்படுதல் - விசுவாச வீட்டாரை போஷிப்பதற்கான முன்னேற்பாடுகள்.

நமது கர்த்தர் - இந்த சவிசேஷ யுகத்தின் முடிவை கடைசி காலம் என்று குறிப்பிட்டு, மிகவும் விசேஷமானதொரு தீர்க்கதரிசனத்தை கூறியிருக்கிறார். தமது உலகப்பிரகாரமான ஊழியத்தின் முடிவில், கல்வாரியின் சோகத்துக்குப் பின், முழுமையாய் கொண்டுவரப்போகும் புதிய உலகத்திற்கு படிப்படியாய் தனது சீஷரை தயார் படுத்த முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த போது இதைக் கூறினார். தம்மிடம் உண்மையாய் இருப்பவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்போகும் இவரது வாக்குத்தத்தங்களான ராஜ்யத்தின் கனம் மற்றும் மகிமைகளை இப்பொழுதே எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இந்த மகிமை மற்றும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு முன் சோதனைகளும் பாடுகளும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களது ஆண்டவராகிய ராஜா தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக, இஸ்ரவேலரால் மறுத-க்கப்பட்டு, சிலுவையிலிறையப்படவேண்டும். பின்பு இஸ்ரவேலர் அவர்களது பகைஞரின் கையில் ஒப்புவிக்கப்பட்டு, அவர்களது பரிசுத்த நகரமும், விலையேறப்பெற்ற ஆலயமும் முற்றிலுமாய் அழிக்கப்படவும் வேண்டும். அதுமட்டுமின்றி, அவரது சீஷர்கள் தங்களுடைய ஆண்டவருக்கும் மேலானவர்களாகும்படி எதிர்பார்க்காமல், அவர் மீது விழும் பாடுகள் மற்றும் நிந்தனைகளுக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளாமல், அவரது நிமித்தமாய், அவருக்கும் அவரது போதனைகளுக்கும் உண்மையாய் இருப்பதனால் எல்லோராலும் அவர்கள் வெறுக்கப்படுவதற்குக் காணரமாகவும் இருக்கக்கூடும்; ஆனால் மிகுந்த உபத்திரவங்கள் இருப்பினும் முடிவில், மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்கள் எவர்களோ - அவர்களைத் தன்னிடம் ஏற்றுக்கொண்டு, தனது மகிமையைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு அவர் மறுபடியும் வருவார்.

தம்முடைய ஊழிய கால முடிவு பரியந்தம் இந்த முறையில் தான் நமது கர்த்தர் விசேஷமாய் போதனை செய்தார். ஆரம்பத்தில் சீஷர்கள் இதை ஆட்சேபிக்க முடிவு செய்து, தங்களுடைய உபதேசத்தின் பலனாய், கர்த்தருடைய காரியமே உலகை ஜெயிக்கவேண்டும் என்று (இன்று சிலர் செய்வதைப் போல்)

வற்புறுத்தினர்; பேதுரு “ஆண்டவரே, இது உமக்கு நேரிடக்கூடாதே, இது (மரணமும், அவரது ஜனங்கள் சிதறடிக்கப்படுதலும், பொதுவாய் பாவம் ஜெயம் கொள்ளுதலும்) உமக்கு சம்பவிப்பதில்லை” (மத் 16:22; மாற் 8:31,32) என்று கூறுவதன் மூலம் கர்த்தரிடம் தனது அபிப்பிராய பேதத்தைத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் நமது கர்த்தர் பேதுருவை கடுமையாகக் கண்டித்தார்; மேலும் இராஜ்யத்தின் மகிமை அனைத்தும் இன்னும் வெகுதூரத்தில் இருக்கின்றன. அத்தோடு தங்களை விட்டுப் பிரிந்து போகவேண்டும் என்பதையும் பிதாவின் ராஜ்யத்தின் மகிமையில் அவர் மறுபடியும் வரும் வரைக்கும் தங்களைப் பாதுகாத்து, வழிநடத்த தேற்றரவாளனாகிய பரிசுத்த ஆவியை அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்ளும் நிலைமைக்கு எல்லா சீஷரும் படிப்படியாக வந்தனர்.

ஆலயத்தைக் குறித்த நமது ஆண்டவரின் கடைசி கூற்றில் அவர்களுடைய மனதின் நிலை இப்படியாக இருந்தது, அதாவது இவைகளைக் குறித்து கேட்டபோது, ஆண்டவரிடமிருந்து வந்த தீர்க்கமான பதில்கள் அவர்கள் மனதில் தெளிவாகாமல் இன்னும் காதுகளில் ஒத்துக்கொண்டிருந்தது.

மூன்று கேள்விகள்

“பின்பு இயேசு ஒ-வமலையின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கையில், சீஷர்கள் அவரிடத்தில் தனித்து வந்து: இவைகள், ஆலயத்தின் அழிவு போன்றவை :

(1) எப்போது சம்பவிக்கும்? (2) உம்முடைய (பரோஷியா என்ற கிரேக்கபதம் பிரசன்னம் என்று வழக்கமாய் குறிக்கும் வகையில் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது) வருகைக்கும், (3) உலகத்தின் (யுகத்தின்) முடிவுக்கும் அடையாளம் என்ன? எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்றார்கள்.” மத் 24:3

சந்தேகமின்றி இந்த சந்தர்ப்பமும் கேள்வியும் தெய்வீக அருளானவைகள்; ஏனெனில் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவர்களைக் காட்டிலும் நிச்சயமாக இந்த அறுவடை காலத்தில் வாழ்கின்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய அறிவுரையாக இந்த தீர்க்கதரிசனம்

இருக்கிறது. இந்த தீர்க்கத்தரிசனத்தை ஆராயும் போது இந்த கருத்தாழமிக்க பதிலுக்குக் காரணமான கேள்விகளை நினைவில் கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாய் இருக்கிறது. இந்த தீர்க்கத்தரிசனம் மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்கா என்ற மூன்று சுவிசேஷகர்களினாலும் ஒரே மாதிரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது: ஆனால் மத்தேயுவின் சுவிசேஷம் முழுமையாகவும், ஒழுங்குடனும் இருப்பதனால் அதனுடைய விவரங்களையே பொதுவாய் நாம் பின்பற்றுவோம். மற்ற சுவிசேஷங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களையும் நாம் ஆராய்வோம்.

கள்ளக் கிறிஸ்துக்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்

“ஒருவனும் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; ஏனெனில், அநேகர் வந்து, என் நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, நானே கிறிஸ்து என்று சொல்-, அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள்.” மத் 24:4,5

அப்5:36,37ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி கமா-யேல் தனது உரையில் இந்த கள்ள கிறிஸ்துக்களில் இருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்; மேலும் யூதரில் சிலரை வஞ்சித்த அநேகரைக் குறித்தும் சரித்திரம் நமக்குச் சொல்கிறது. இவைகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்று - சிமிர்னாவைச் சேர்ந்த ‘சபத்தாய் லேவி’ என்பவன், கி.பி.1648ல் வெளியிட்ட அறிவிப்பு. இந்த ‘சபத்தாய் லேவி’ தன்னை, “தேவனுடைய முதற்பேரான குமாரன், மேசியா, இஸ்ரவே-ன் மீட்பர்” என்று அழைத்துக்கொண்டு, ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறுதலுக்கும் அதன் செழுமைக்கும் உறுதிமொழி கொடுத்தான். சபத்தாயின் (சிமிர்னாவில்) சீடர்களில் சிலர் தீர்க்கத்தரிசனம் சொல்-, விநோதமான பரவசத்துக்குள்ளாகி, நானூறு ஆணும் பெண்ணும் அவரது வளர்ந்துவரும் இராஜ்யத்தைக் குறித்துத் தீர்க்கத்தரிசனம் சொல்லும் அளவிற்கு அங்கு நிலைமை இருந்ததாக சரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். அந்த ஜனங்கள், ஒரு சமயத்தில் ஆவிபிடித்தவர்களைப் போல் நடந்து கொண்டனர்; சிலர் நினைவிழந்து, வாயில் நுரைதள்ளி, தங்களுடைய எதிர்காலத்தின் வளங்களையும், யூத ராஜசிங்கத்தைக் குறித்த தங்களது காட்சிகளையும் சபத்தாயின் வெற்றியைக் குறித்தும் விவரித்தனர்.

இது யோயே-ன் தீர்க்கத்தரிசனத்தை (2:29) சாத்தான் பொய்யாய் நிறைவேற்றியது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பரிசுத்த ஆவியை நிரூபிக்கும் போ-யான சம்பவங்களும் கூட மிக நவீன காலத்தின் எழுப்புதல் கூட்டங்களில் நடைபெறுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாய் ஏறக்குறைய ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கள்ளக்கிறிஸ்துக்கள் - ஆணும் பெண்ணுமாய் சந்தேகமின்றி அதில் பலர் - அசுத்த ஆவியைப் பெற்று - புத்தி சுவாதீனம் அற்றவராவர். ஆனால் யாருமே அல்லது எல்லாரும் சேர்ந்தும் “அநேகர் வஞ்சித்தார்கள்” என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆயினும் “அநேகரை வஞ்சித்தல்” என்பதைக் குறித்து கர்த்தர் நம்மை இங்கு மறுபடியும் எச்சரிக்கிறார். இதனோடு தொடர்புடைய அநேகரை வஞ்சித்த அந்திக்கிறிஸ்துவைக் குறிப்பாய் நாம் சோதித்தறியலாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் சரித்திரத்தைக் குறித்த

சுருக்கமான முன்னறிவிப்பு

- மத் 24:6 -13; மாற்கு 13:7-13; லூக் 21: 9 -19 -

“யுத்தங்களையும், யுத்தங்களின் செய்திகளையும் (மிரட்டல், சதியாலோசனைகள்) கேள்விப்படுவீர்கள்; கலங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்கவேண்டியதே; ஆனாலும், முடிவு உடனே வராது. ஜனத்துக்கு விரோதமாய் ஜனமும், ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய் ராஜ்யமும் எழும்பும்; பஞ்சங்களும், கொள்ளை நோய்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும் பல இடங்களில் உண்டாகும். இவைகளெல்லாம் வேதனைகளுக்கு ஆரம்பம்.” மத் 24:6-8

இப்படியாக உலக சரித்திரத்தை நமது கர்த்தர் சுருக்கமாய் தொகுத்துக் கூறியிருக்கிறார்; மேலும் தமது இரண்டாம் வருகையையும், மகிமையான ராஜ்யத்தையும் வெகு விரைவில் எதிர்பார்க்க வேண்டாம் என்றும் கர்த்தர் போதிக்கிறார். உலகத்தின் சரித்திரம் எத்தனை சரியாய், நிச்சயமாய் இதே விதமாய் இருக்கிறது - போர்கள், சதி ஆலோசனைகள், பஞ்சங்கள் மற்றும் கொள்ளை நோய்கள் - போன்ற இன்னும் சிலவற்றின் நிகழ்வுகளால் இது நிரூபணமாகிறது. உண்மை சபை மற்றும் அரசாங்கத்தின் சரித்திரத்தை வெவ்வேறாகப் பிரித்து, சுருக்கமாக கூறுகிறார். ஆகவே:

“அப்பொழுது (சுவிசேஷ யுகத்தின் அதே காலக்கட்டத்தின் போது) உங்களை உபத்திரங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உங்களைக் கொலை செய்வார்கள்; என் நாமத்தின் நிமித்தம் நீங்கள் சகல ஜனங்களாலும் பகைக்கப்படுவீர்கள். அப்பொழுது, (அதே காலக்கட்டத்தில்) அநேகர் இடறலடைந்து, ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கொடுத்து, ஒருவரையொருவர் பகைப்பார்கள். அநேக கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள். அக்கிரமம் மிகுதியாவதினால் அநேகருடைய அன்பு தணிந்துபோம்.” மத் 24:9-13

சரித்திரத்தின் வெளிச்சத்தில் சில வார்த்தைகளினால் தேவனுடைய உண்மை சபையின் செயல்பாட்டை விவரிப்பது சாத்தியமாகக் கூடுமா? நிச்சமாய் முடியாது. உவமையானது சரியான ஒன்றாக இருக்கும். “தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிறயாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” என்பது அப்போஸ்தலரின் அறிவிப்பு. எனவே இதில் பங்கு கொள்ளாத எவரும் தேவனுடைய பிள்ளை என்று சொல்லமுடியாது. (எபி 12:8) எனவே முழுமை பெற்ற ஒரு சபையாக, இஸ்மாயில் மற்றும் ஏசா வகுப்பாரால் துன்பப்படுத்தப்படாததற்கு உலகத்தின் ஆவியின் மிகுதியோ அல்லது கர்த்தரிடமும் அவரது சத்தியத்தின் மீதும் அன்பு தணிந்து போனதோ தான் காரணமாகும். இதனால் இவர்கள் சிட்சைக்குப் பாத்திரவான்கள் அல்லாமல் போகிறார்கள். ஆனால் இதே அளவின்படியும், நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கத்தரிசனத்தின்படியும் நியாயம் தீர்க்கப்பட்டவர்கள், “ஒரு சிறுமந்தை” இந்த சுவிசேஷ யுகமுழுவதிலும், கடைசி வரை, மரணபரியந்தம் உண்மையாக இருந்திருக்கின்றனர்.

உலகளாவிய - சுவிசேஷத்தின் சாட்சி

- மத் 24:14; மாற் 13:10 -

“ராஜ்யத்தினுடைய இந்த சுவிசேஷம் பூலோக மெங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்போது முடிவு வரும்.”

யுகத்தின் முடிவு சீஷர்கள் எதிர்பார்த்ததை விட இன்னும் வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது என்பதை நமது கர்த்தர் மறுபடியும் இங்கே தெளிவாய் காண்பித்திருக்கிறார்; அதாவது அவரது ராஜ்யத்தைக்

குறித்த செய்தி, இஸ்ரவேலுக்கு மட்டுமன்றி, எல்லா ஜனங்களுக்கும் நற்செய்தியாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இஸ்ரவேல் நிராகரித்த இந்த சுவிசேஷத்தை மற்ற ஜாதிகள் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று இதற்கு அர்த்தமல்ல. மாறாக, இந்த உலகத்தின் தேவனானவன் இஸ்ரவேலரைக் குருடாக்கினது போலவே, பிற தேசங்களின் திரளான ஜனங்களை குருடாக்கி, அத்தோடு கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் தேவபெலனையும், தேவஞானத்தையும் - (1கொரி 1:24) அவர் கூறியுள்ளபடியே - அவர்கள் காணாதபடி குருடாக்கக்கூடும் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். இஸ்ரவேல் மீதம் இருப்பவர் மட்டுமே (விசேஷமாய் நூற்றாண்டுகளாக பிரமாணத்தின் கீழ் வழிநடத்தப்பட்டவர்கள்) “ராஜீக ஆசாரியத்துவத்துக்கு” தகுதியானவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். நீண்ட காலமாகவே “தேவன் அற்றவர்களும், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும்” இருந்த புறஜாதிகளிடத்தில் வேறு எதை நியாயமான முறையில் எதிர்பார்க்கக்கூடும்?

நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் கவனிப்பது நல்லது. அதாவது, சுவிசேஷமானது ‘ஜனங்களை மனந்திருப்புவதற்காக’ பிரசங்கிக்கப்படாமல், ‘ஜனங்களுக்கு சாட்சியாக’ இருக்கும்படியாகவே பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும்; அத்தோடு “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை,” எல்லா ஜாதிகளி-ருந்தும் அழைத்து, பூரணப்படுத்தி, ஒன்று சேர்ப்பதற்காகவே பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். அதன்பின்பு ராஜ்யமாக “தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள்,” சுவிசேஷத்தைக் கேட்கமுடியாத செவிடான காதுகளையும், சத்திய ஒளியைக் காணமுடியாத குருடான அவர்களது கண்களையும் திறந்து, ஜாதிகளை ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

இந்த சாட்சியானது ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; கர்த்தருடைய வார்த்தையாகிய ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் பூமியின் எல்லா தேசங்களிலும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் இதை கேட்கவில்லை; ஆனால் தீர்க்கதரிசனத்தின் கூற்றும் அப்படி இல்லை. இது ஒரு தேசிய பிரகடனமாய் இருக்கவேண்டிய ஒன்று, அது அப்படியாகத் தான் இருந்திருக்கிறது.

மேலும் முடிவு வந்தாயிற்று, “அறுப்பு உலகத்தின் முடிவு” (மத் 13:39) என்று நமது கர்த்தர் விவரிக்கிறார். முன்கூட்டியே சொல்லப்பட்ட இந்தக் காரியம் நிறைவேறவேண்டுமா அல்லது நிறைவேறிவிட்டதா என்ற கேள்வியை சிலர் கேட்கின்றனர், ஏனெனில் “ராஜ்யத்தின் நற்செய்திகள்” என்று நமது கர்த்தரால் விசேஷமாய் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நற்செய்தியைக் குறித்து பொதுவாகவே சிறிதேனும் அறியாதவர்களே - புறஜாதிகளுடைய பூமியில் மிஷினரிகளாய் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அச்சிடப்பட்ட சுவிசேஷங்களான மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியவை - நாம் பெற்றிருக்கும் வண்ணமாகவே, ராஜ்யத்தின் நற்செய்தியானது அவர்களுக்கும் பூரணமாய் கிடைத்திருக்கிறது - என்பதே நமது பதில்.

இவ்வாறாக பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக தமது சபையின் மீதான சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களையும் எல்லா தேசங்களுக்கும் வெற்றிகரமாய் சாட்சி கூறுவதில் அவர்களது பாடுகளின் பலன் குறித்தும் நமது கர்த்தர் சுருக்கமாய் தொகுத்தளித்திருக்கிறார்; அத்தோடு அவரது இரண்டாம் வருகையின் காரியத்தையும் நேரத்தையும் ஜீவிப்பவர்கள் எப்படி அறித்து கொள்ளக்கூடும் என்பதைக் குறித்த முக்கியமான கேள்விக்கான பதில் மீது தீவிரம் காட்டுவதும் கூறப்பட்டுள்ளது. எப்போது ஆலயம் இடிக்கப்படும் என்பதைக் குறித்த கேள்வியை அவர்கள் தமது இரண்டாம் வருகையின் சம்பவத்துடன் இணைத்து விடக் கூடாது என்பதற்காக அவர் புறக்கணித்தார்; மேலும் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டதால் மாம்சீக இஸ்ரேயே-ன் மீதான உபத்திரவத்தை இந்த யுகத்தின் முடிவில், ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயே-ன் உபத்திரவத்தோடு நிழலும், நிஜமுமாக இணைப்பதில் அவர் அதிக விருப்பமுள்ளவராய் இருப்பதும் ஒரு காரணம்.

சுவிசேஷர்களால் அறியப்படாத ஒன்றாக இருப்பினும், தேவனுடைய பட்சத்தில் இது மிகவும் தெளிவானதொரு நோக்கமாயிருந்தது - அதாவது இங்கே கொஞ்சமும் அங்கே கொஞ்சமும் - நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கத்தரிசனத்தில் இந்த காரியம் பிரித்து, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; நிழலான இஸ்ரேயே-ன்

நிழலான அறுவடையில் நிழலான உபத்திரவத்துக்கான ஒரு குறிப்பு இங்கேயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்தவமண்டலமாகிய நிஜப் பொருளான இஸ்ரேயே-ன் மீது இந்த யுகத்தின் முடிவில் அதேவிதமான மிகவும் பொதுவான மகா உபத்திரவத்துக்கான ஒரு குறிப்பை அங்கே வைத்திருக்கிறார். “உவமைகளினாலேயன்றி அவர்களோடே பேசவில்லை” என்று தீர்க்கதரிசிகள் மெய்யாகவே நமது கர்த்தரைப் பற்றிக் கூறினதால், அவர் உவமைகளாலும், மறைபொருள்களினாலும் தம் வாயைத்திறந்தார். ஆயினும் தெய்வீக நோக்கத்துக்கு இசைவாக மறைபொருள்களும், உவமைகளும் உண்மையான க-க்கத்தினால் அபிஷேகிக்கப்பட்ட கண்களுடைய யாவருக்கும் இது தற்போது பிரகாசமாய்த் தெரிகிறது.

யூத யுகத்தின் முடிவிலான உபத்திரவம்

கி.பி.70ல் உச்சநிலையை அடைந்த, மாம்சீக இஸ்ரேயே-ன் மீதான உபத்திரவத்தை குறித்து லூக்காவின் வசனமே மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றபடியால், அதை இங்கே நாங்கள் முன்வைக்கிறோம்.

“எருசலேம் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காணும்போது, அதின் அழிவு சமீபமாயிற்றென்று அறியுங்கள். அப்பொழுது யூதேயாவி-ருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகவும், எருசலேமி-ருக்கிறவர்கள் வெளியே புறப்படவும், நாட்டுப்புறங்களி-ருக்கிறவர்கள் நகரத்தில் பிரவேசியாம-ருக்கவும் கடவர்கள். எழுதியிருக்கிற யாவும் நிறைவேறும்படி நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாட்கள் அவைகளே. அந்நாட்களில் கர்ப்பவதிகளுக்கும், பால் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ, பூமியின்மேல் மிகுந்த இடுக்கணும் இந்த ஜனத்தின்மேல் கோபாக்கினையும் உண்டாகும். பட்டயக்கருக்கினாலே விழுவார்கள், சகல புறஜாதிகளுக்குள்ளும் சிறைப்பட்டுப் போவார்கள்; புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் எருசலேம் புற ஜாதியாரால் மதிக்கப்படும்.” லூக் 21:20-24

நமது கர்த்தரின் தீர்க்கதரிசனத்தினுடைய இந்தப் பகுதி மாம்சீக இஸ்ரேயே-ன் மீதான சம்பவங்களுக்கு தெளிவாகத் தொடர்பு உடையதாயிருக்கிறது. மேலும் யூதயுகமும் அதன் அரசியல்

அமைப்பும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தபோது நடந்த துன்பம் நிறைந்த சம்பவங்களிலும் இந்தத் தீர்க்கத்தரிசனம் உண்மையாகவே நிறைவேறிற்று என்று சரித்திரம் நமக்கு எடுத்துச்சொல்கிறது. “அவர்களைக் குறித்து பிரமாணத்திலும் தீர்க்கத்தரிசனத்திலும் எழுதியிருக்கிற யாவும் நிறைவேறும்படி நீதியைச் சரிக்கட்டுகிற நாட்கள் இவைகளே.”

ஆனால் மத்தேயு மற்றும் மாற்கு இவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் இவைகளில் இருந்து மாறுபடுகிறது. இது சவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல்-ன் மீது வரும் உபத்திரவங்களுக்குச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. சந்தேகமின்றி நமது கர்த்தர் இரண்டு விஷயங்களைக் குறித்தும் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் இரண்டு அறுவடைகளைப் பற்றியும், இரண்டு உபத்திரவ காலங்களைப் பற்றியும் சவிசேஷகர்கள் அறியாமல், இவைகள் உண்மையில் மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக இவர்கள் கருதி, இரண்டு விவரங்களையும் பதிவு செய்யவில்லை. ஆனால் கர்த்தர் வெளிப்படுத்துவற்கு ஏற்ற வேளை வரும் வரைக்கும் இந்த அறுவடை சம்பந்தமான உண்மைகளை மறைப்பதற்கு மிகுந்த வல்லமை உடையவராய் இருக்கிறார்.

சவிசேஷ யுகத்தின் முடிவிலான உபத்திரவம்

மத்தேயு மற்றும் மாற்கின் குறிப்புகள் இங்கு பெரும்பாலும் ஒன்றையொன்று ஒத்திருக்கின்றன. மத்தேயு கூறுகிறார்:

“மேலும், பாழாக்குகிற அருவருப்பைக் குறித்து தானியேல் தீர்க்கத்தரிசி சொல்-யிருக்கிறானே. வாசிக்கிறவன் சிந்திக்கக்கூடவன். நீங்கள் அதைப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிற்கக் காணும்போது, யூதேயாவில் இருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகக்கூடவர்கள். வீட்டின்மேல் இருக்கிறவன் தன் வீட்டிலே எதையாகிலும் எடுப்பதற்கு இறங்காதிருக்கக்கூடவன். வய-ல் இருக்கிறவன் தன் வஸ்திரங்களை எடுப்பதற்கு திரும்பாதிருக்கக்கூடவன். அந்நாட்களில் கர்ப்பவதிகளுக்கும் பால் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ. நீங்கள் ஓடிப்போவது மாரிகாலத்திலாவது, ஓய்வு நாளிலாவது, சம்பவியாதபடிக்கு

வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், உலகமுண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாயிருக்கும். அந்நாட்கள் குறைக்கப்படாதிருந்தால், ஒருவனாகிலும் தப்பிப்போவதில்லை; தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களினிமித்தமோ அந்நாட்கள் குறைக்கப்படும்.” மத் 24:15-22; மாற் 13:14-20.

யூத யுக முடிவின் உபத்திரவத்துக்கு ஒரு நிழலாகவும் சவிசேஷ யுக உபத்திரவத்துக்கு உண்மைப் பொருளாகவும் இது இருக்கும் என்பதை இந்த விளக்கத்தின் நான்கு குறிப்புகள் காண்பிக்கின்றன. (1) தானியேல் தீர்க்கத்தரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள “பாழாக்குகிற அருவருப்பு” பற்றிய குறிப்பு. (2) இதுவரை உலகம் அனுபவித்திராததும் அல்லது இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உச்சகட்டமாக அந்த உபத்திரவம் இருக்கும் என்று கூறும் வார்த்தை. (3) அந்த மனிதவர்க்கத்தின் படுகொலை, குறைக்கப்படாவிட்டால் ஒருவனாகிலும் தப்பிப்போவதில்லை என்பது. (4) சவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் சம்பவிக்கப் போகிறவைகளை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இந்த பகுதி விளக்குகிறது - இந்த சம்பவங்கள் யூத யுகத்தின் அறுவடையையோ அல்லது முடிவையோ குறிப்பிட முடியாது. அத்தோடு கூட அவைகள் அங்கே நிறைவேறித் தீரவும் இல்லை. இவைகளில் இரண்டு குறிப்புகள் விசேஷ ஆய்வுக்கு உரியவைகள்.

தானியேல் தீர்க்கத்தரிசி (9:27), உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் எழுபதாவது வாரத்தின் நடுவில் மேசியா சங்கரிக்கப்பட்ட பிறகு, பாவநிவிர்த்திக்கான நிஜமான ப-யை செலுத்தியதன் மூலம், பிரமாணத்தின் ப-யையும், காணிக்கையையும் ஒழியப்பண்ணுவார் என்று பதிவு செய்திருக்கிறார். மேலும் அதனால் அதன்பிறகு, அருவருப்பு இனியும் கூட வியாபித்திருக்கிறபடியால், தேவனால் ஏற்கெனவே கூறியபடியே, இவர் பாழானவைகளின் மீது (தள்ளப்பட்ட ஜாதிகள்) அழிவை ஊற்றுவார்.

இவையாவுமே மாம்சீக இஸ்ரவேல்-ன் அரசாங்க அமைப்பின் சீரழிவில் நிறைவேறியது. இதைக்குறித்து நமது

ஆண்டவர் கூறியது: “உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும் யேகோவாவின் நாமத்தினால் வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள் சொல்லுமளவும் இதுமுதல் என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள்.” அவர்களுடைய மதம் ஒரு அருவருப்பானதாக, வெறுமையானதாக, தேவன் அளித்த-பாவத்துக்கான ஒரு ப-யின் மறுத-ப்பினுடைய ஒரு சின்னமாக மாறிவிட்டது. அத்தோடு கூட தாங்களே தங்கள் மீது வருவித்துக்கொண்ட (குருட்டாட்டம் மத் 27:25) சாபத்தின் கீழ் இருந்து, தேவன் தீர்ப்பளித்ததும், முன்னறிவித்ததுமான அழிவின் பாதையில் மிக வேகமாக சென்றனர்.

ஆனால் பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவே-ன் பாழாக்கும் அருவருப்பைக்குறித்து தானியேல் தீர்க்கத்தரிசி கூறுவதற்கு நிறையவே இருக்கிறது; போப்பரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்துவின் சபையாகிய தேவனுடைய ஆவிக்குரிய வீடு அல்லது ஆலயத்தில் ஆவிக்குரிய பாழாக்குதலை உண்டாக்கியது. இந்தத் தவறுகளடங்கிய அருவருப்பின் முறைமையானது பரிசுத்த வகுப்பினர் தூய்மையாக்குதல் வரைக்கும் தொடரவேண்டியிருந்தது; மேலும் அதற்கும் அப்பால் - யாவருக்காகவும் நிரந்தரமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஈடுப-யை பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் அநேகர் நிராகரிக்கும் வரையில் தொடரவேண்டியிருந்தது; மேலும் இதனுடைய அதீத பெருக்கத்தின் செல்வாக்கின் விளைவு தான் நிராகரிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் பாழாக்குதலாக இருக்கமுடியும். தானி 11:31; 12:11 ஐ பார்க்கவும். வேதாகமப் பாடங்களான மூன்றாம் தொகுப்பில் 4வது அத்தியாயத்தை பார்க்கவும்.

ஆலய வழிபாட்டு பூஜை ப- (பாவத்தை சுத்திகரித்து நீக்குவதற்கான கல்வாரியின் மேன்மைமிகு ப-க்குப் பதிலாக மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட) உபதேசத்தின் மீது அஸ்திபாரமிட்டிருக்கும் மாபெரும் பாழாக்கும் அருவருப்பானது தற்போது சுய-பாவநிவிர்த்தியின் கொள்கைகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இந்த அருவருப்புகள் - அநேகரை “கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவரையும்” வஞ்சிக்கக்கூடியதும் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் அழிவுக்கு முன்னோடியாயும் இருக்கிறது.

பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கும் போது, இந்த யூக யுக அறுவடையின் முடிவுக்கும் சவிசேஷயுக அறுவடைக்கும் இடையில் மற்றொரு ஒப்புமை இருப்பதையும் நாம் காணலாம். பாவத்துக்கான மெய்யான ப-யைக் குறித்த மாம்சீக இஸ்ரவே-ன் நிராகரிப்பும், நிழலான ப-யின் அவர்களது நினைவுகூறுதலும் தேவனுக்கு இனியும் ஏற்புடையதாக இல்லாமல் அருவருப்பாகக் காணப்படுவது - அவர்களது தேசத்தின் மற்றும் சபையின் வீழ்ச்சியோடு தொடர்புடைய மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது. ஆகவே இங்கு, ஈடுப-யின் உபதேசத்தின் நிராகரிப்பும், அதற்குப் பதிலாக அவர்களது பூஜைப- அல்லது நற்கிரியைகள் அல்லது உபவாசங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதும் தேவனுடைய பார்வைக்கு அருவருப்பானவைகளாக இருப்பதுடன், கிறிஸ்தவ ராஜ்யம், அரசாங்கம் மற்றும் மதம் ஆகியவைகளின் வீழ்ச்சியுடன் தொடர்புடைய மிக முக்கியமான சம்பவமாகவும் இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டபடியே தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலம் அல்லது மெய்யான ஆலயமாகிய சபையை பரிசுத்த குலைச்சலாக்கிய அந்த “பாழாக்கும் அருவருப்பு” என்பது “போப்பரசு” (போப்) சம்பந்தப்பட்டதே. பூஜை ப-யே தெய்வதூஷணமான போதனையின் மூலைக்கல்லாகவும் இருக்கிறது. பாழாக்குதல்; பரிசுத்த குலைச்சல் மற்றும் அருவருப்பு ஆகியவை பழமையானவை; ஆனால் மீறுதல்களின் இருளானது பல நூற்றாண்டுகளாக மிகுந்த முரட்டாட்டமாய் இருந்தது என்பதை வெகு சிலரால் மட்டுமே காண முடிந்தது. சீர்திருத்தவாதிகளாலும் அந்த பூஜை ப- அருவருப்பானதாகப் பார்க்கப்படவில்லை என்பது தெளிவான ஒன்று; எப்படியெனில் மீண்டும் மீண்டும் கிறிஸ்து ப-கொடுப்பதற்காக அப்பம் மற்றும் திராட்சை ரசத்தால் கிறிஸ்துவை மீண்டும் உருவக்கக்கூடிய குருமார்களின் வல்லமையைக் குறித்து தன்னுடைய கட்டுரையில் ‘இங்கிலாந்து சபை’யானது மறுப்பு கூறியிருப்பினும் கூட, இந்தப் பாவம் நிறைந்த முறை பெருங்குற்றமாகக் கண்டு கொள்ளப்பட்டதாய் எந்தக் குறிப்பும் அல்லது விவரமும் நமக்கு இல்லை. மேலும் ‘லூதர்’ அவர்கள், போப்பினுடைய அநேக பாவங்கள் மற்றும் துரோகங்களைக் குறித்து

கண்டிக்கிறவராக இருந்த போதும், பூஜைப- என்பதே ஒரு மாபெரும் பாழாக்கும் அருவருப்பு என்பதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக “வார்ட் பர்க்” மாளிகையில் தங்கியிருந்து ‘லூதர்’ மறுபடியும் தனது ஆலயத்துக்கு வந்தபோது பூஜைப-, சிலைகள் மற்றும் மெழுகு வர்த்திகள் யாவும் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு வேதாகம அதிகாரம் இல்லாததால் அப்படிப்பட்ட பூஜை ப-யை ‘லூதர்’ மறுபடியும் நிர்மாணித்தார்.

இந்த விஷயத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது நமது கர்த்தருடைய வார்த்தையோடு பெரிதும் ஒத்திருக்கிறது- “ஆகவே பாழாக்குகிற அருவருப்பு பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கும் போது” தானியேல் தீர்க்கதரிசி ஏற்கெனவே முன்னறிவித்தபடி (வாசிக்கிறவன் சிந்திக்கக்கடவன்) “யூதேயாவில் இருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப் போகக் கடவர்கள்.” இங்கே இரண்டு அறுவடைகள், இரண்டு உபத்திரவ காலங்கள் மற்றும் இரண்டு ஓட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்கிடையே இருக்கும் ஒற்றுமையை நாம் நினைவு கூற வேண்டும். மேலும் யூதேயா என்பது தற்கால கிறிஸ்தவ மண்டலத்தை குறிக்கிறதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

‘மலைகள்’ என்று கிரேக்க வார்த்தையானது கொடுக்கும் அர்த்தத்துக்குச் சமமான அல்லது அதற்கும் மேலான முக்கியத்துவம் ஒருமையில் அழைக்கப்படும் ‘மலை’ என்பதாகும். இப்படித்தான் ‘பொதுவான மொழிபெயர்ப்பில்’ பெரும்பான்மையான சம்பவங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உண்மையில் யூதோவில் இருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு அல்லது மலைக்கு ஓடிப் போகக்கடவர் என்பது விசித்திரமான ஒன்றாக காணப்படுகிறது. ஏனெனில் உண்மையில் யூதேயா “ஒரு மலைநாடு,” இங்கே எருசலேம் மலைமீது அமைந்துள்ளதொரு பட்டணமாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது கர்த்தருடைய வார்த்தையை தற்காலத்தோடு பொருத்திப் பார்த்தால், தற்கால சத்தியத்தின் ஒளியில் தற்போது இருக்கும் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் அவரது ஜனங்களுக்கு ஒப்பிடும் போதும், பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருக்க வேண்டிய உண்மையான ப-க்குப் பதிலாக அருவருப்பு நின்றிருப்பதைக் காண்பது எளிதான காரியமாக இருக்கிறது. இவர்கள்

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தை (பர்வதம்) போன்று தோற்றமளிக்கும் பாழாக்கும் அருவருப்பி-ருந்து இப்பொழுதே சடுதியாக மெய்யான மலைக்கு அல்லது ராஜ்யத்துக்கு ஓடவேண்டும். ஏனெனில் கிறிஸ்து தற்போது மகிமையும் வல்லமையும் நிறைந்த ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க வந்திருக்கிறார்.

ஆனால் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தை, அதனுடைய ஆலயத்தை அதனுடைய தெய்வீக அமைப்புகளை, அதனுடைய சமூக வசீகரங்களை, அதனுடைய முகஸ்துதி மற்றும் மேன்மைகளை விட்டு விலகி (அ) மறுத-த்து, கர்த்தரிடமும் அந்த மெய்யான ராஜ்யத்திடமும் ஓடிவருவது என்பது உலக ஞானிகளாலும், மேன்மக்களாலும் வெறுக்கப்பட்ட, அசட்டைபண்ணப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இது உண்மையில் ஒரு ஓட்டமும், உண்மையில் ஒரு பிரயாணமுமாய் இருக்கிறது. மேலும் வெகு சிலராகிய ‘பரிசுத்தவான்கள்’ அதைத் தொடங்குவதற்காகவாவது நினைப்பார்கள். இதை யூத அறுவடையின் முடிவு காலத்தில் யூதேயாவி-ருந்து ஓடிவந்த விசுவாசிகளின் சரீரப்பிரகாரமான பாடுகளுக்கு மட்டுமே பொருத்தி பார்ப்போமேயானால் இது வழக்கமான நமது கர்த்தரின் முறைமைக்கு முரண்பட்டதாகவும், மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் காணப்படக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. ஆனால் ஆவிக்குரிய ஓட்டத்திற்கும் இந்த அறுவடை காலத்தின் சோதனைக்கும் மிகப் பொருத்தமானதாக அவரது வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற வெளிப்படுத்துத-ன் (18:4) கட்டளையோடு இணைத்தால் மட்டுமே ஓடிவரும்படியான இந்த கட்டளையையும், அதனுடைய சோதனைகளின் விளக்கத்தையும் மிகச்சரியாய் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று ஒரே வார்த்தையில் கூறிவிடலாம்.

“என் ஜனங்களே, அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்!”

“வீட்டின்மேல் இருக்கிறவன் தன் வீட்டிலே எதையாகிலும் எடுப்பதற்கு இறங்காதிருக்கக்கடவன். வய-ல் இருக்கிறவன் தன் வஸ்திரங்களை எடுப்பதற்குத் திரும்பாதிருக்கக்கடவன்.” மத் 24:17,18

இந்த வார்த்தைகள் பாழாக்கும் அருவருப்பினைக் கண்டவுடன் “பாபிலோனை” விட்டு ஒவ்வொருவரும் வெளியே ஓடிவருவதற்கான அவசரத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. கர்த்தருடைய வார்த்தையை கால தாமதம் செய்வதோ அல்லது சமரசம் செய்வதோ அல்லது மனுஷிக முறையில் நியாயப்படுத்துதலோ ஆபத்தானதாக இருக்கும்; பாபிலோன் மற்றும் கர்த்தருடைய பெயரால் அதனோடு உறவு கொண்ட யாவருக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாழாக்குதலை நாம் காணும்படி அவர் செய்த உடனேயே கீழ்ப்படிவதில் காலத்தை கடத்தக் கூடாது. ஐயோ! ஆண்டவரின் வார்த்தையை கவனிக்கத்தவறிய எத்தனை பேர், கை கால்கள் கட்டப்பட்டவராய் உபத்திரவப்படும்படி தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டனர். ஏனெனில் தற்போது விரைந்து ஓடுவது என்பது பெரும்பாலும் கூடாத காரியமாகிவிட்டது. ஆனால் “என் ஆடுகள் என் சத்தத்துக்குச் செவி கொடுக்கிறது. அவைகள் எனக்குப் பின் செல்லுகின்றன” என்று ஆண்டவர் கூறுகிறார்.

இந்த வசனங்களில் மற்றொரு பாடமும் கூட இருக்கிறது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் சிலர் ஒரு இடத்திலோ அல்லது ஒரு நிலையிலோ இருக்கின்றதாகவும் வேறுசிலர் வேறு ஒரு இடத்திலும் நிலையிலும் இருக்கின்றதாகவும் அவைகள் காட்டுகின்றன. சிலர் ‘வய - ல்’ இருக்கின்றனர். அந்த வயல் உலகத்தில் எல்லா மனித அமைப்புகளுக்கும் வெளியே இருக்கிறது. இவர்கள் பெயரளவிலான சபைகளில் சேர்வது நல்லது என்று நினைத்துவிடக் கூடாது; ஆனால் அவர்களது சுதந்திரத்தை பயன்படுத்தி, இந்த உலகத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அந்தஸ்தி-ருந்து விலகி மலைக்கு - அதாவது அவரது ராஜ்யத்தின் ஒரு அங்கத்தினராகக் கர்த்தருடன் ஐக்கியப்பட ஓட வேண்டும்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களில் (வேறு) சிலர் வீடுகளில் அதாவது பாபிலோனிய சபை அமைப்புகளில் இருக்கின்றனர். ஆனால் இங்கு சொல்லப்பட்டபடி, கூரையின் மீது இருப்பவர்கள் பரிசுத்தவான்கள், வேறு சாதாரணமான பெயர் சபையின் அங்கத்தினர்களைவிடவும் மேலான வாழ்வையும், அனுபவத்தையும் விசுவாசத்தையும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே இவர்கள் தப்பி

ஓடும்போது வீடுகளுக்குள் (பெயரளவிலான சபை ஒழுங்குகள்) தங்கள் உடைமைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு, இறங்கிப் போக வேண்டியதில்லை. மனிதனுடைய மதிப்பீட்டில் தங்களது விலைமதிப்புடையவைகளாகக் காணப்படும் பட்டங்கள், கௌரவம், மரியாதை, நல்லதும் நிரந்தரமுமான ஸ்தானங்கள் ஆகியவற்றைக் கிறிஸ்துவுக்காக விட்டுவிட்டு, மெய்யான ராஜ்யத்துக்கு ஓடி வரவேண்டும்.

ஓடிப்போவதின் கஷ்டங்கள்

“அந்நாட்களிலே கர்ப்பவதிகளுக்கும் பால் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ.” மத் 24:19

ஆவிக்குரிய “குழந்தைகளைப்” போலவே மாம்சீக குழந்தைகளும் இருக்கின்றனர். அத்தோடு பிள்ளைகளைப் போலவே வேசியின் பிள்ளைகளும் இருக்கின்றனர். அப்போஸ்தலர் பவுல் சுவிசேஷ ஊழியத்தில் தனக்கிருக்கும் ஆர்வத்தை கர்ப்ப வேதனைப்படும் தாய்க்கு ஒப்பிட்டு கூறுகிறார். அவர் கூறுவதாவது: “என் சிறு பிள்ளைகளே, கிறிஸ்து உங்களிடத்தில் உருவாகும் அளவும் உங்களுக்காக மறுபடியும் கர்ப்ப வேதனைப்படுகிறேன்.” கலா 4:19 அதேவிதமாகவே கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையற்ற எல்லா ஊழியக்காரரும், ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தமமாகப் பாடுபடும் யாவரும், “கர்ப்பத்துடன்” இருப்பதாக இந்த வசனத்தில் கூறப்படுவதைப் போலவே இருக்கின்றனர். ஆவிக்குரிய பிள்ளையைச் சுமப்பது என்பது அப்போஸ்தல உதாரணத்துக்கு (பிறகு) அடுத்ததான மிகுந்த மதிப்புக்குரிய சேவையாக இருக்கிறது. அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலரது கவனத்தை இது கவர்கிறது. ஆனால் ஐயோ! தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அங்கீகரிக்கப்படாத முறையில் உதவும்படியான ஆபிரகாம் மற்றும் சாராளின் விருப்பத்தைப் போலவும், இதனால் இஸ்மயேல் என்ற வகுப்பாரை மாம்சத்தினால் உருவாக்கி முறைப்படியான வித்தின் பிறப்பை அது துன்புறுத்தும்படியாகப் போனது. இது போலவே பிள்ளைகளை உடையவர்களில் அநேகரும் இருக்கின்றனர். ‘தேவனுடைய

பிள்ளைகளை' முறையற்ற விதத்தில் பிறப்பிப்பதற்கு அவர்கள் உதவி செய்கின்றனர். முறைப்படியான காரியங்களை மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்பதை யாவரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா தேவனுடைய பிள்ளைகளும் சத்தியத்தின் வார்த்தையினாலும், ஆவியினாலும் ஜநிப்பிக்கப்படுவார்கள். மனித கொள்கைகளினாலும், உலக ஆவியினாலும் அல்ல.

சிலருக்குள் இருக்கும் தெய்வீக திட்டத்தைக் குறித்த தவறான கண்ணோட்டமானது (தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையைத்தவிர மற்றெல்லாரும் நித்திய உபத்திரவத்துக்கு உள்ளாவார்கள்) "பிள்ளைகளை" உருவாக்கும் அவர்களது விருப்பத்தை மிகவும் தூண்டிவிடுகிறது. எனவே அவர்களைப் பெற்றெடுக்க பல்வேறு மனுஷிக உபாயங்களை மேற்கொண்டனர். எல்லாரும் "தேவனால் பிறந்தவர்கள்" அல்ல என்ற உண்மையையும் "சத்திய வசனத்தினால்" எல்லாரும் பிறந்தவர்கள் அல்ல என்பதையும் (வெறும் வசனத்தின் எழுத்தினால் அல்ல சத்திய ஆவியினால் பிறந்தவர்கள்) கவனியாதபடியால் இவர்கள் போ-யானவர்களாக, தேவனுடையவர்களாக எண்ணப்படாமலும், புத்திரராய் நடத்தப்படாமலும் இருக்கின்றனர். (எபி 12:8) இதன் விளைவாக தற்கால பெயரளவிலான சபையானது எண்ணிக்கையிலும், பொருளாதாரத்திலும், புத்திக் கூர்மையிலும் "மாம்சத்தில் நல்வேஷத்தை" உண்டாக்குகிறது. மேலும், பெரும்பாலும் இருதயத்தைக் கட்டுப்படுத்த மெய்யான ஆவியோ அல்லது வல்லமையோ இல்லாத "தேவ பக்தியின் வேஷத்தை" தரித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இது "குழந்தைகள்" நிறைந்த ஒன்றாய் இருக்கிறது. சிலரோ உண்மையில் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகளாய் இருக்கின்றனர். ஆனால் அநேகர் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இல்லாமால் வேசியின் பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் சத்தியத்தினால் அல்ல, வஞ்சகத்தினால் பிறந்தவர்களாக, "பதர்களாக" இருக்கின்றனர். இரக்கமற்ற தேவன் என்று எண்ணிக் கொள்ளக்கூடியவரது அநீதியான தீர்ப்பின் நித்திய சித்திரவதை (நரகம்)யி-ருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதாக நம்பிக் கொண்டு

மேலும் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து இன்னும் அதிகமான "போ-சந்ததியாரை" உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

"கர்ப்பவதிகளுக்கு ஐயோ!" என்று நமது இரட்சகரது வார்த்தையில் மறைபொருளாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் இந்த தேவனுக்கு அருமையான பிள்ளைகளுக்கு தாங்கள் மகிமைப்படவும், பெருமை கொள்ளவும் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் திரளான கூட்டத்தினரைச் சேர்க்கும் ஊழியத்தின் மூலமாக, போ-யான சந்ததி என்று சொல்பவரை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளி-ருந்து ஓடிவருவது எத்தனை கடினமானதாக இருக்கும். ஆம், எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு கர்த்தரிடத்திலும் அவரது மலையினிடத்திலும் (ராஜ்யம்) ஓடிவருவது மிகவும் கடினமாகவே இருக்கும். கர்த்தர் உண்மையிலேயே நல்லவர், நீதியானவர், இரக்கம் நிறைந்தவர் என்பதையும் அத்தோடு கூட "எல்லாரையும் மீட்கும் பொருள்" மூலம் யாவருமே மீட்கப்பட்டு, ஆதாமின் சந்ததியாரின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் முழுமையாக தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதான ஒரு கிருபையுள்ள திட்டத்தை அவர் வைத்திருக்கிறார் என்பதையும் நம்புவதற்கு அவர்களுக்குக் கடினமாகவே இருக்கும்.

"பால் கொடுக்கிறவர்கள்" என்ற இந்நாட்களின் கூட்டத்தாரில் கூட அநேக மேன்மையான நல்ல நற்பண்புடைய தேவ பிள்ளைகள் அடங்கியிருக்கின்றனர். இதில் "பாலை" வழங்கும்படியான மத ஊழியங்கள் அடங்கிய அநேக ஊழியக்காரரும், ஓய்வு நாள் பாடசாலை ஆசிரியரும் இதில் அடங்குவர்; "திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலை" அவர்கள் எப்போதுமே கொடுப்பதில்லை. ஆயினும் அவர்கள் அந்தப்பா-ல் பாரம்பரியம், தத்துவம் மற்றும் போதையூட்டும் உலக ஞானம் ஆகியவைகளைக் கலந்து பாலை நீர்க்கச் செய்து, கலப்படம் செய்து - தங்கள் குழந்தைகளை சாந்தமாய், நல்ல உறக்கத்தில் வைக்கக்கூடிய இவைகளை கொடுக்கின்றனர். புத்தி மற்றும் கிருபையின் வளர்ச்சியை தடை செய்து அதை அவர்கள் ஆபத்து என்று கருதும்படி செய்கின்றனர்.

இந்த போதகர்களில் வெகு சிலர்தங்களுடைய “குழந்தைகள்” வளரும்படியான “திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலை” கொடுக்கவும் இதன் மூலம் அந்த குழந்தைகள் வளர்ந்து பலமான ஆகாரத்தை உண்ணவும் ஜீரணிக்கவும் கற்றுக் கொண்டு கிறிஸ்துவுக்குள் முழு மனிதனாக வளர உண்மையில் முயற்சி செய்கின்றனர்; ஆனால் பெரும்பாலான தங்களுடைய ‘குழந்தை’களுக்கு “திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலைக்” கூட (ஜீரணிக்கமுடியாமல்) ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போனதை தங்களுடைய தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் நிரூபிப்பதால், இனிமேல் தங்களுடைய “குழந்தைகள்” வியாதிபட்டு, இறந்து போகாதபடி பயந்து போய் பாலைக் கலப்படம் செய்து புகட்டுவதே தங்களுடைய கடமையாகக் கருதுகின்றனர். ஐயோ! பெரும்பாலான இவர்களுடைய “குழந்தைகள்” சத்திய ஆவியினால் பிறக்காதவர்களானபடியினால் இவர்களால் ஆவிக்குரிய “பாலை” என்றுமே ஜீரணிக்க முடியாது என்பதை இவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை; ஏனெனில் “ஜென்ம சுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளான். அவைகள் ஆவிக் கேற்ற பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவும் மாட்டான்.” (1 கொரி 2: 14,12) “காலத்தைப் பார்த்தால் போதகாரியிருக்க வேண்டிய” (எபி 5:12) இவர்களது பராமரிப்பின் கீழ் உண்மையான ஆவிக்குரிய குழந்தைகளையும் பட்டினி போட்டு, வளர்ச்சி குன்றச் செய்து, விஷமும் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் கூட அறியாமல் இருக்கின்றனர்.

இந்த வகுப்பினரில் இருக்கும் அநேகர் தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைளைப் போல் “என் ஜனங்களே, அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற அழைப்பைக் கேட்பார்கள். இவர்கள் இந்த நாளில் பெரும் உபத்திரவத்துக்கும் கூட ஆளாவார்கள். தற்கால சத்தியத்தை அவர்கள் காண நேரிடும்போது, அதைத் தங்களது பராமரிப்பின் கீழ் இருப்பவர்களுக்கு அளிக்க பயப்படுவது மட்டுமன்றி, தங்களுடைய பதவிகளை விட்டு தங்களைப் பிரித்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தினால் கேட்ட அந்த சத்தியத்தின்படி

நடக்கவும், அவர்கள் இந்த நாளில் ஓடிப்போகவும் பயப்படுவார்கள்; ஏனெனில் தங்களுடைய “குழந்தைகளில்” வெகுசிலர் இந்த ஓட்டத்தில் கலந்து கொள்ளக் கூடியவரும், விருப்பம் கொண்டவருமாய் இருக்கின்றனர் என்பதை உணருவார்கள். மேலும் உண்மையில் ஆவிக்குரியவர்கள் மட்டுமே இந்த கடும் சோதனையை தாக்குபிடிக்கக்கூடும். பயப்படுகிறவர்கள் மகா உபத்திரவத்தின் மூலமாய் வந்து சேரும்படியாகக் கைவிடப்படுவார்கள். சிலர் “ஜெயம் கொண்டவர்களாக” இந்த ஆபத்தைப் பாதுகாப்புடன் கடந்து செல்வார்கள்.

மாரிகாலத்துக்கு முன் ஓடிப் போங்கள்

“நீங்கள் ஓடிப்போவது மாரிகாலத்திலாவது, ஓய்வு நாளிலாவது, சம்பவியாதபடிக்கு வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், உலகமுண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாயிருக்கும். அந்நாட்கள் குறைக்கப்படாதிருந்தால், ஒருவனாகிலும் தப்பிப் போவதில்லை; தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களினிமித்தமோ அந்த நாட்கள் குறைக்கப்படும்.” மத் 24:20-22

சாதகமான கோடை காலத்தின் முடிவில் “அறுவடை” என்று அழைக்கப்படும் காலத்தில் சபையைக் கூட்டிச் சேர்ப்பது நடக்கும். இந்த அறுவடையில் கோதுமையை தமது களஞ்சியத்தில் சேர்த்துவிட்டு - தொடர்ந்து வரப்போகும் மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில் களைகளைச்சுட்டெரிப்பேன் (மத் 13:30, 37-43) என்று நமது கர்த்தர் விளக்குகிறார். மாரிகாலம் வரைக்கும் கழிவுகளை எரிக்காமல் விட்டுவிடுதல் கிராமப்புறங்களில் இன்னும் வழக்கமாக இருக்கிறது. பாபிலோனின் மீது அவளது மாரிக்காலத்து உபத்திரவம் வரும்முன்பே அவளிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உதவியையும், பெலத்தையும் நாம் தேடவேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதையே நமது கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இயற்கைக்கு ஒவ்வாததாக இருப்பினும் இந்த அறுவடையில்

இரண்டு வகுப்பாரான கோதுமை மணிகள் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். (1) “மாரிக் காலத்துக்கு” முன் வெளியேறிவிடும் உண்மை உள்ளவரும், ஏற்ற காலத்தில் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவருமான “ஜெயம் கொண்டவர்களும்” மற்றும் “இனி சம்பவிக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் தப்பிக் கொள்ள பாத்திரவான்களாக எண்ணப்பட்டவர்களுமே.” (லூக் 21:36) (2) விசுவாசமுள்ளவர்களாக, ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக ஏற்ற வேளையில் கீழ்ப்படியாமல், அறிவுக்கேற்ற வைராக்கியம் இல்லாமல் உலக ஆவியினால் ஏறக்குறைய களங்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். பாபிலோன் விழும் போது வெளியேறுவதற்கு இவர்கள் உதவியைப் பெறுவார்கள்; தீர்க்கத்தரிசி கூறும் வார்த்தைகளாகிய “அறுபுகாலம் சென்றது, கோடைக்காலமும் முடிந்தது, நாமோ இரட்சிக்கப்படவில்லை” (எரே 8:20) என்று கூறிக் கொண்டு மாரிகாலத்தில் ஓடுவார்கள். விசுவாசமுள்ள இவர்கள் யாரும் கடைசியில் “மிகுந்த உபத்திரவத்தி-ருந்து வருவார்கள்.” அத்தோடு ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்திலே தங்கள் அங்கிகளைத் தோய்த்து வெளுத்தவர்களாய் சிங்காசனத்தின் முன் (கிறிஸ்துவோடு உடன் சுதந்திரவாளிகளாய் ராஜ்யத்தில் வாரிசுதாரர்களான “சிறுமந்தையாக சிங்காசனத்தில் கிறிஸ்துவோடு இருப்பவர்களாக” அல்லாமல்) நிற்பார்கள் (வெளி 7:14-15) என்று மிகுந்த இரக்கத்துடன் கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். நாமும் இந்த “மாரிகாலத்தின்” உபத்திரவம் வரும் முன்பு ஓடிப்போய் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியாக நாம் பிரயாசப்படும்படி ஜெபிப்போமாக.

நாம் ஓடிப்போவது ஓய்வு நாளிலாவது இருக்காதபடி நாம் முயன்று, ஜெபிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஓய்வு நாள் என்பது என்ன? இது வாரத்தின் ஏழாவது நாளோ அல்லது முதல் நாளோ அல்ல; ஏனெனில் “மாதப்பிறப்பும், ஓய்வு நாட்களும்” நிச்சயமாய் கிறிஸ்தவர்களின் மாம்சீக ஓட்டத்திற்கு எந்தத் தடையையும் உண்டாக்காது (கொலே 2:16) ஓய்வு நாள் என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுவது மாபெரும் நிஜமான ஓய்வு நாளாகிய - ஆயிரமாண்டு ஆட்சியை - ஏழாவது ஆயிரம் ஆண்டாகிய ஓய்வு

நாளையே குறிக்கிறது. நமது ஓட்டத்தை காலக்கிரமப்படி இது தொடங்குவதற்கு முன்னமே தொடங்கிவிட்டிருப்போமாகில், அது மிகவும் உதவிகரமான ஒன்றாகவும் இருக்கும். அதற்குள் நீடிக்க நீடிக்க, பாபிலோனைக் கைவிட்டு, விடுதலையாகி ஓடுவது இன்னும் கடினமாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் தான் நீடித்து நிற்க, அது (பாபிலோன்) நமது உதவியை நாடி அதிகமாய் வேண்டி நிற்கும். ஆனால் பாபிலோன் வீழ்ந்தாக வேண்டும் என்று தேவன் அறிவித்து விட்டார். எனவே எந்த சக்தியும் அவளைத் தாங்கி நிறுத்த முடியாது. மேலும் அவளது கிரியைகள் எவ்வளவு தவறானவை என்பதையும், அவள் நீக்கப்பட்ட பின்பு உண்மை சபை மகிமைப்படும் போது கர்த்தருடைய கிரியைகள் எவ்வளவு நன்மையும் கிருபையுமானவைகளாக இருக்கும் என்பதையும் உணர்ந்த எவருமே கர்த்தருடைய கிரியைகளுக்கு தடையாக இருக்கும்படி ஒரு நிமிடம் கூட விரும்பமாட்டார்கள்.

“மாரி” காலத்தின் இந்த மாபெரும் உபத்திரவமானது இதுவரை சம்பவித்திராத, புதுமையானதாக இருக்கும்; மேலும், இதுவரை உலகம் கண்டிராததும் காணக்கூடாததுமான ஒப்பிட முடியாத உபத்திரவமாய் அது இருக்கும் என்பது நமது கர்த்தரின் உறுதி மொழி. “பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் (கிறிஸ்து) எழும்புவான் (ஆளுகையை குறிக்கிறது). யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்” (தானி 12:1) என்று தீர்க்கதரிசி கூறியது இந்த சவிசேஷ யுகத்தின் முடிவின் உபத்திரவத்தை குறிப்பிடுகிறது. அது வெளிப்படுத்துதல் (11:17,18) குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் காலத்தையும் கூட அடையாளம் காட்டுகிறது. “ஜாதிகள் கோபித்தார்கள், அப்பொழுது உம்முடைய கோபம் மூண்டது; மரித்தோர் நியாயத்தீர்ப்பு அடைகிறதற்கும்.... காலம் வந்தது.” ஏதோ ஒரு வல்லமை குறுக்கிட்டு இந்த உபத்திரவத்தை குறைக்காவிட்டால் நிச்சயமாக சந்ததிகள் முழுவதுமே பூண்டோடு நிர்மூலமாக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு இந்த உபத்திரவமானது அத்தனை பெரிதாக இருக்கும். ஆனால் தேவன் இந்த குறுக்கிடும் வல்லமையாக - தமது ராஜ்யத்தையும், கிறிஸ்துவையும், “தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட” அவரது சபையையும்

தயார்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். இந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஏற்ற வேளையில் குறுக்கிட்டு பூமியின் குழப்பத்தை நீக்கி, ஒழுங்கை ஏற்படுத்துவார்கள்.

கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும்

“அப்பொழுது, இதோ கிறிஸ்து இங்கே இருக்கிறார், அதோ, அங்கே இருக்கிறார் என்று எவனாகிலும் சொன்னால் நம்பாதேயுங்கள். ஏனெனில், கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாகப் பெரிய அடையாளங்களையும், அற்புதங்களையும் செய்வார்கள். இதோ, முன்னதாக உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறேன்.” மத் 24:23-25

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வஞ்சகர்கள், நிச்சயமாய் அவ்வப்போது எழும்பி, தங்களைக் கிறிஸ்து என்று கூறிக் கொண்டு கொஞ்சமேனும் பொது அறிவோ அல்லது சீர்தூக்கி பார்க்கும் திறனோ அற்ற சிலரை வஞ்சிக்கும் மதவெறியர்களை அல்ல, பல நூற்றாண்டு காலமாய் ஆவிக்குரிய ஆலயத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, கிறிஸ்துவுக்கு தான் ஒருவனே பிரதிநிதி என்பதைப் போல் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளும், அந்த மாபெரும் வஞ்சகனான (தொகுதி 2, அத்தியாயம் 9) அந்திக் கிறிஸ்துவை அதாவது போப்பிசத்தை நாம் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். “ஆட்டுக்குட்டியினுடைய ஜீவ புத்தகத்தில்” பேரெழுதப்பட்டிருப்பவர்களைத் தவிர, உலக முழுவதுமே அவனை வணங்கும் (வெளி 13:8) என்று இவனைக் குறித்து மிகச் சரியாக ஏற்கெனவே நமது கர்த்தர் கூறியிருக்கிறார். அதேவிதமாகவே, இங்கிலாந்து சபையானது ஒரு சபையோ அல்லது “சாரீமோ” அல்ல, அது “மகாராணி” என்ற அரசாங்க அதிகாரத்தினாலான உலகப்பிரகாரமான தலையைக் கொண்டிருக்கிறது. கிரேக்க கத்தோ-க்க சபையும் கூட இதேவிதமாக அத்தனை குறிப்பிடும்படியாக இல்லாவிடினும் அதிகப்படியான அதிகாரத்தை உபயோகிப்பவரான ரஷ்ய சக்கரவர்த்தியை தனது தலையாகக் கொண்டிருக்கிறது. போப்பிசம் தான் அந்திகிறிஸ்து

அல்லது கள்ள கிறிஸ்து என்றால், மற்ற போ- சாரீரத்தையும் போ- தலையையும் பெற்று இருப்பவைகள் ஒரு போ-யான அல்லது கள்ளக் கிறிஸ்துவாகவோ அல்லது அந்திக் கிறிஸ்துவாகவோ இருக்கமுடியாதா? - எப்படியாயினும் அவர்களுக்குள் அநேக அல்லது சில தேவனுடைய மெய்யான பரிசுத்தவான்களும் அடங்கியிருக்கக்கூடும்.

கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு எதையும் தலையாகக் கொள்ளவில்லை என்றுகூறிக் கொள்பவராக இருப்பினும், பல்வேறு புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவினர், ஒரே உண்மையான சபையின் ஒரே தலையினிடத்தில் இருந்து பெறுவதற்கு பதில், தங்களுடைய சட்டங்கள், பயன்பாடுகள் மற்றும் விசுவாசபிரமாணங்கள் ஆகியவைகளை இவர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனை சபை, ஆலோசனை கூட்டம் மற்றும் தலைமை சபையிடமிருந்து பெற்று அதையே உண்மையில் தலையாகக் கருதுகின்றனர்.

நீண்ட காலமாக மனிதனுடைய இந்த முறைமைகள், உண்மையான மேசியாவுக்கு (தலை மற்றும் சாரீரம்) பதில் போ-யானவைகளாய் நின்று அநேகரை ஓரளவிற்கு வஞ்சிக்கும்படியாகச் செயல்படுகின்றன. ஆனால் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாய் இந்த ஏமாற்று வேலைகள் யாவும் தோற்றுப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. தற்போது பிரிஸ்ப்டேரியன் சபையைச் சேர்ந்த சிலர் தங்களது சபையே ஒரே உண்மையான சபை என்று நம்புகின்றனர். அதுவுமில்லாமல் மெத்தடிஸ்ட், பேப்டிஸ்ட், லுத்தரன் இன்னும் மற்ற சபையாரும் தங்களுடைய அமைப்பைக் குறித்து இப்படித்தான் நினைக்கின்றனர். மேலும் ஆங்கி-க்கன், கிரேக்க மற்றும் ரோமன் கத்தோ-க்கரும் கூட தங்களுடையது மட்டுமே உண்மைச் சபை என்றும் அதற்கு வெளியே இருப்பவரில் ஒருவர் கூட தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர் அல்ல என்றும் நினைத்து அந்த மாயத் தோற்றத்தி-ருந்து விடுதலை பெறவில்லை. ஆனால் தீர்க்கதரிசனத்தில் “அப்பொழுது” அதாவது “இப்பொழுது” கள்ளக் கிறிஸ்துவின் ஆபத்துக்களைக் குறித்து நம்மை நமது கர்த்தர் எச்சரிக்கிறார். இதற்கு ஒத்துப்போகக் கூடியதொரு தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் வெளி 13 : 14-18ல் காணலாம். அதில் - புராட்டஸ்டன்ட்

பிரிவினரும் இணைக்கப்படும் வகையில் - தனித்தனியாக இருந்தாலும் போப் சபையுடன் ஒத்துழைத்து இதன்மூலமாய் இரு பிரிவுகளுக்குமே இன்னும் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கிடைக்கும் விதத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு, மேசியாவின் பணியைச் செய்யக்கூடிய தேவனுடைய கருவிகள் என்பது இந்த கூட்டுச் சேர்க்கைதான் என்று எண்ணக் கூடிய விதத்திலும், இப்படியாக அவர்கள் தான் அவரது பிரதிநிதி என்றும் அநேகரை வஞ்சகத்துக்கு உள்ளாக்கும் என்று நாம் காண்கிறோம்.

நீதியின் சூரியன் உதிக்கும்

“ஆகையால்: அதோ, வனாந்திரத்தில் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் புறப்படாதிருங்கள்; இதோ, அறைவீட்டிற்குள் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் நம்பாதிருங்கள். மின்னல் (சூரியன்) கிழக்கி-ருந்து தோன்றி மேற்கு வரைக்கும் பிரகாசிக்கிறது போல, மனுஷகுமாரனுடைய வருகையும் (பரோஷியா என்ற கிரேக்க பதம்) இருக்கும்.” மத் : 24:26-27.

அந்த மாபெரும் வஞ்சகம், சாத்தானுடைய “கொடிய வஞ்சகம்,” இப்பொழுது நமக்கு முன்பாக இருக்கின்றது என்பதை கர்த்தருடைய வார்த்தை மட்டும் அல்ல, அப்போஸ்தலர் பவுலும் கூட கூறுகிறார். (2 தெச 2:10-12) இந்த வஞ்சகங்கள் எப்படிப்பட்ட ரூபத்தில் இருக்கும் என்பது ஏற்கனவே திட்டமாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது; இது அவர்களுடைய வஞ்சக சக்திக்கு சிறிதளவு தடங்கலை ஏற்படுத்தக்கூடும். மற்றெல்லாரி-ருந்தும் “ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்களை” பிரித்தெடுக்கும் முக்கியமான காரணத்திற்காக தேவன் இந்த வஞ்சகங்களை அனுமதித்திருக்கிறார். அதுமட்டுமன்றி “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்” வீழ்ந்து போகாமல் காக்கப்படுவார்கள் என்ற நிச்சயத்தையும் நமக்குக் கொடுக்கிறார். ஆயினும் இந்த சோதனைகள், ச-த்து பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் வஞ்சகங்களில் சில தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தை பெருமளவில் பெற்றிருப்பவர் மீது மிகவும் நெருக்கமாக வரக்கூடும். “தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்பது எவ்வளவு முக்கியமான ஒன்றாய் இருக்கிறது. அத்தோடு சத்தியத்தின்

அறிவை மட்டுமே நாம் பெற்றிருந்தால் அது இருமாப்பு கொள்ளக்கூடும். ஆனால் அதனோடு கூட கிறிஸ்துவின் ஆவியையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். அது தேவன் மீதான அன்போடு கூட, மற்றெல்லார் மீதும் அன்பையும் அனுதாபத்தையும், இரக்கத்தையும் பிறப்பிக்க வேண்டும். ஏனெனில் நமது கர்த்தருடைய சாய-ல் நம்மை “அன்பு வளரச் செய்யும்.”

“இதோ அவர் அறைவீட்டிற்குள் இருக்கிறார்” என்ற குரல் ஏற்கெனவே ஆவியுலக தொடர்பின் கொள்கைக்காரர்களால் எழுப்பப்பட்டு விட்டது. அதாவது கர்த்தருடன் முகமுகமாய் ஆவியுலகக் கூட்டங்கள் சிலவற்றில் உரையாடியதாகவும், அத்தோடு தங்களுடைய கருத்துக்கு இணக்கமுடையவர்களும் இதே சிலாக்கியத்தைப் பெறமுடியும் என்றும் கூறுகின்றனர். “கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் அது வஞ்சிக்கக்கூடும்” என்ற எச்சரிப்பு, ஒருவேளை அதில் இருக்கும் “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்” இந்த தீங்குநாளில் கடும் சோதனைக்கு உட்படக் கூடுமோ? அப்படியானால் “யார் நிலைநிற்கக்கூடும்?” (வெளி 6:17) இதற்கான தீர்க்கதரிசியின் பதில்: “கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் (நேர்மையானதொரு வாழ்வு) இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து (தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் விரோதங்கள் அற்ற ஒரு மனசாட்சி) கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் (ராஜ்யம்) ஏறுவான்... பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்.” சங் 24:3,4.

ஆனால் இந்த வெளிப்பாடுகள் யாவும் நிஜமானவைகள் அல்ல என்று தேவனுடைய ஜனங்கள் எப்படி நிச்சயமாய் அறிந்து கொள்ள முடியும்? இந்த நாள் இரவில் திருடன் வருவதைப் போல் வரும் என்றும், தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை கூட்டிச் சேர்க்கும் அறுவடைப் பணியை மேற்பார்வையிட அவர் பிரசன்னமாவதை இவ்வுலகத்தால் காண முடியாது என்றும் அவர் நமக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்-யிருக்கிறார். “அறை வீட்டிற்குள்” அதாவது கிறிஸ்தவ ஆவியுலக கோட்பாடுள்ளவர்களாய் தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் இவர்களது கூட்டங்களில் மட்டும் கர்த்தர் காணப்படக்கூடியவரென்று கூறிக் கொள்ளும் போது, விழிப்புடன்

கண்ணோக்கிக் கொண்டிருக்கும் தன்னுடைய ஜனங்களுக்கு அவர் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார் என்பதை நாம் எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்?

அவர் தம்மை வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்க மாட்டார் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் (1) நாம் “அவரைப் போல் மாற்றப்படுவோம்” அப்போது “அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைக் காண்போம்” என்பதே அவரது போதனை; மேலும் (2) “இதோ வனாந்தரத்தில் இருக்கிறார் அல்லது அறைவீட்டில் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் அதை நம்பாதிருங்கள்.” ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட விதத்தில் அவர் வெளிப்படமாட்டார் என்று கூறி மாம்ச ரீதியான நிலையில் அவரை நமக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகக் கூறப்படும் இவ்வித வஞ்சகங்களுக்கு நேராய் அவர் நம்மை முன்னதாகவே எச்சரித்திருக்கிறார். அதற்கு மாறாக, “மின்னல் (சூரியன்) கிழக்கி-ருந்து தோன்றி, மேற்கு வரைக்கும் (ஒரு பிரத்தியேக இடத்தில் அல்லது ஒரு அந்தரங்க அறையின் எல்லைக்கு உட்பட்டோ அல்ல) பிரகாசிக்கிறது போல (எல்லா இடங்களிலும்) தொலைவிடங்களிலும் மனுஷ குமாரனுடைய பிரசன்னமும் இருக்கும்.”

நமது கர்த்தருடைய வெளிப்பாடு அவரது இரண்டாம் வருகையில் - ஒரு அறைக்குள்ளோ அல்லது வானந்தரத்திலோ, பாலைவனத்திலோ ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்துக்காக மட்டுமோ இருக்காது அல்லது முதல் வருகையின் போது இருந்ததைப் போல் ஒரே ஒரு தேசத்துக்காகவும் இருக்காது; ஆனால் அது ஒரு பொதுவான உலகமனைத்துக்கும் உரிய வெளிப்பாடாகவே இருக்கும். “உங்கள் மேல் நீதியின் சூரியன் உதிக்கும்; அதின் செட்டைகளின் கீழ் ஆரோக்கியம் இருக்கும்.” இதுவே நீதியின் சூரியனிடத்தி-ருந்து வருகிறதான சத்தியத்தை தேடும் ஒளி கிரகணங்கள் - இது ஏற்கெனவே இருளின் மீது பிரகாசித்து மீறுதல்களையும், எல்லாவிதமான களங்கங்களையும் கண்டுபிடித்து, மனிதரிடையே மிகுதியான குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே வெளிப்பாடு என்பது ஏதாவது வருமேயாகில் அது வெளிச்சமாகத்தான் இருக்கும். மேலும் அதுவே உலகத்தின்

மாபெரும் வெளிச்சமாகிய கிறிஸ்து (முடிவில் அவரோடு கூட அவரது சபையும் சேர்ந்தாதகவும் இருக்கும்). அவர் இருளி-ருக்கும் மறைபொருட்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிப்பார். ஏனெனில் வெளிப்படாத மறைபொருள் ஒன்றுமில்லை. “அந்த நாள் இதை அறிவிக்கும்.” மேலும் கிழக்கி-ருந்து மேற்கு வரை சூரியன் பிரகாசிக்காத நாள் ஒன்று என்பதே இருக்காது. “உலகத்திலே வந்து எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற (ஏற்ற வேளையில்) ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி.”

(மத் 24:28 ஐ 41ம் வசனத்தின் முடிவாகவும் மத்தேயுவின் குறிப்புகளுக்கு மாற்கு, லூக்காவின் வார்த்தைகள் ஒத்துப் போவதையும் நாம் சோதிப்போம்)

சூரியனும் சந்திரனும் அந்தகாரப்படும் அடையாளங்கள்

“அந்நாட்களின் உபத்திரவம் முடிந்தவுடனே, சூரியன் அந்தகாரப்படும், சந்திரன் ஒளியைக் கொடாதிருக்கும், நட்சத்திரங்கள் வானத்தி-ருந்து விழும், வானத்தின் சத்துவங்கள் அசைக்கப்படும்.” மத் 24:29; மாற் 13:24,25

“அந்நாட்களின்” உபத்திரவமானது அந்நாட்களின் முடிவில் இந்த யுகமும் அறுவடையும் முடியும்போது உண்டாகும் உபத்திரவத்தி-ருந்து தெளிவாய் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படவேண்டும். ஆனால் லூக்காவின் குறிப்புகளை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அவைகள் மத்தேயு மற்றும் மாற்கின் பதிவுகளில் அத்தனை தெளிவாய் விளக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இவை சவிசேஷ யுகத்தின் நிகழ்வுகளைச் சுருக்கமாய் தொகுத்திருக்கிறது. “அந்நாட்களின் உபத்திரவத்தை” தவிர்த்து யுகத்தின் முடிவிலான மற்ற உபத்திரவங்களை மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் காணப்படுகிறது. அவர் கூறுவதாவது:

“பட்டயக் கருக்கினாலே (யூதர்கள்) விழுவார்கள், சகல புறஜாதிகளுக்கும் சிறைப்பட்டுப் போவார்கள்; புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும். சூரியனிலும், சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் தோன்றும்; பூமியின் மேலுள்ள ஜனங்களுக்குத்

தத்தளிப்பும் இடுக்கணும் உண்டாகும்; சமுத்திரமும் அலைகளும் முழக்கமாயிருக்கும்.” லூக் 21:24-26

உண்மையென்னவெனில், சுவிசேஷயுகம் முழுவதுமே ஒரு உபத்திரவ காலம் என்று மத் 24: 9-12 லும் வசனம் 29லும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. (1) ஆதி சபையானது ரோம அரசாங்கத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகோ, போப்பரசு ரோம் அதிகாரத்தை பெற்றவுடன், அதனுடைய அருவருப்புகளை அங்கீகரிக்க மறுத்தவர்கள் யாவரும் அவளால் (யேசுபேல்) நேரடியாகவும் தான் மணமுடித்துக் கொண்ட (ஆகாப்) அரசாங்க அதிகாரத்தினால் மறைமுகமாகவும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். அவளது அதிகாரத்துக்கு அவர்கள் ஒப்புவிக்கப்பட்டனர். அவள் மிக உன்னதமானவரது பரிசுத்தவான்களை காலம், காலங்கள் மற்றும் அரைக்காலம் மட்டும், 1260 ஆண்டுகள், கி.பி.1799 வரையிலும் ஒடுக்கினாள். மேலும் இந்த நீண்டதொரு துன்புறுத்தல் போது, “அநேகர் சுத்தமும் வெண்மையுமாக்கப்பட்டு புடமிடப்பட்டவர்களாய் விளங்கினார்கள்.” மேலும் அந்த வேசிகளின் தாய் “பரிசுத்தவான்களின் இரத்தத்தினாலும், இயேசுவினுடைய சாட்சிகளின் இரத்தத்தினாலும் வெறிகொண்டிருந்தாள்.” (வெளி17:6) இது ஏற்கெனவே காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே நடைமுறையில் 1776லும் உண்மையில் 1799ல் போப்பும் அவரது அதிகாரமும் உலகத்தின் முன் அவமானப்படுத்தப்பட்ட போது முடிவுக்கு வந்தது. (தொகுதி 2. அத்தி.9 & தொகுதி 3, அத்தி.4)

“அந்நாட்களின்” உபத்திரவத்தைப் பற்றி நமது கர்த்தர் குறிப்பிட்டிருந்த அடையாளங்களே இவைகள் என்று புரிந்து கொண்ட பின்பு - அடையாளங்கள் என்று மிகவும் திட்டமாக விளக்கப்பட்டிருக்கும் சூரியனும், சந்திரனும் அந்தகாரப்படுவது மற்றும் நட்சத்திரங்கள் விழும் என்பதை குறித்து நாம் ஆராயலாம். இந்த அடையாளங்கள் நேரடியாய் அர்த்தம் கொள்ளப்படவேண்டுமா அல்லது அடையாளமாய் கூறப்பட்டவையா? மேலும் இவை இன்னும் நிறைவேறித் தீர வேண்டியிருக்கிறதா?

நாம் கூறும் பதில், அவைகள் ஒரு நேரடியான

நிறைவேறுதலைப் பெற்றவையாகவும், மேலும் தற்போது மிக முக்கியமான ஒரு அடையாள நிறைவேறுதலையும் உடையதாக இருக்கிறது என்பதே.

மே மாதம் 19ம் தேதி, 1780 ம் வருடத்தில் ('அந்நாட்களில்' அந்த 1260 வருட போப்பரசு அதிகாரத்தின் போதே, அந்த அதிகார செல்வாக்கை இழக்கத் தொடங்கி, உபத்திரவத்தின் தாக்குதல் கடந்துபோன பிறகு) சூரியன் அந்தகாரப்பட்ட ஒரு அபூர்வம் நிகழ்ந்தது. அதற்கான காரணத்தை அந்தகாலத்து விஞ்ஞானிகளோ அல்லது இதுவரையிலும் உள்ளவர்களோ கூறமுடியவில்லை. இது ஒரு சாதாரண சம்பவம் அல்ல என்பதை நிரூபிக்க மட்டும் கீழ்க்கண்ட சாட்சிகள் போதுமானவைகளாய் இருக்கின்றன.

மிகவும் பிரபலமான வானசாஸ்திர வல்லுநர் “ஹெர்ஷெல்” கூறுகிறார்:

“வட அமெரிக்காவின் அந்த இருண்ட நாள் எப்போதுமே ஆர்வத்தோடு படிக்கக்கூடிய ஒரு விசித்திரமான இயற்கையின் அபூர்வங்களில் ஒன்றாக இருந்தது; ஆனால் இதற்கு விளக்கமளிக்க தத்துவத்தினால் முடியவில்லை.”

வெப்ஸ்டர் அகராதியில் 1869ம் ஆண்டின் பதிப்பில், “பிரபலமான பெயர்களின் சொல் அகராதியின்” தலைப்பின் கீழ் கூறுவது:

“அந்த இருண்ட நாள் மே 19, 1780ம் ஆண்டு - இந்த குறிப்பிடத்தக்க விசேஷமான இருளான அந்த நாள் புது இங்கிலாந்து (அமெரிக்காவின் வடகிழக்கு பகுதி) முழுவதும் பரவியிருந்தது. சில இடங்களில், சாதாரண அச்ச எழுத்துக்களைத் திறந்த வெளியிலும் கூட பல மணி நேரம் ஜனங்களால் படிக்க முடியாமல் போனது. பறவைகள் அவைகளின் மாலை நேரப் பாடலைப் பாடி மறைந்து போய், அமைதலாகிவிட்டன; கோழிகளும் தங்களுடைய தங்குமிடத்துக்குப் போய்விட்டன; கால் நடைகளோ தொழுவங்களை தேடிப் போயின; மேலும் வீடுகளில் மெழுகுவர்த்திகள் ஏற்றப்பட்டன. இந்த இருளானது காலை 10 மணியளவில் தொடங்கி, மறுநாள் நடு இரவு வரைக்கும் தொடர்ந்தது. ஆனால் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு கால அளவுகளில் காணப்பட்டது.”

அமெரிக்காவின் வடகிழக்கு மாகாணத்தின் சட்டசபையானது அந்த சமயம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அது அன்று ஒத்திவைக்கப்பட்டது. சபையின் குறிப்பில் இந்த காரியம் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

“ஒருதீவிரமான இருளின் அசாதாரண கருமை 10 மணிக்கு முன் ஆரம்பமாகி - பதினோரு மணிக்கு முன் வடக்கி-ருந்த மேற்கு வரை இன்னும் அதிகமான கரிய மேகங்கள் கரிய திரையை போட்டது. வெளிச்சம் இல்லாது போனதால், தங்கள் வீடுகளிலும், ஜன்னலருகேயும் கூட ஒருவராலும் வாசிக்கவோ எழுதவோ முடியவில்லை; அல்லது வெகு அருகில் இருப்பவரை அடையாளம் காணவோ, அருகாமையில் இருப்பவரது உடைகளின் வேறுபாட்டை காணவோ முடியவில்லை ; அதன் காரணமாய் சட்ட சபையானது வெள்ளிக்கிழமை மே மாதம் 19ம் தேதியின் பகல் பதினோரு மணிமுதல் இரண்டு மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.”

அந்நாட்களின் ஊழியக்காரரான, நேரடியான சாட்சியான போதகர் இலாம் போட்டர், இதற்கு 9 நாட்கள் கழித்து அம்மாதத்தின் 28ம் தேதி பிரசங்கித்த போது கீழ்க்கண்ட வாசகங்களை உபயோகித்ததாகக் கூறப்படுகிறது:

“விசேஷமாய் நான் அந்த ஆச்சரியமான மே 19ம் தேதியின் இருளின் சம்பவத்தை குறிப்பிடுகிறேன். பிறகு, நமது வசனத்தில் சூரியன் இருளடைந்தது என்றிருக்கிறது; இப்படிப்பட்டதொரு இருள் ஏறக்குறைய நமது கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதி-ருந்து இதுவரை என்றுமே ஏற்பட்டதில்லை. ஜனங்கள் வீடுகளிலும், வயல்களிலும் தங்கள் வேலைகளை கைவிட்டனர்; பிரயாணங்கள் நிறுத்தப்பட்டன; பள்ளிகள் 11 மணிக்கு மூடப்பட்டன; பகல் வேளையில் மக்கள் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றினர்; நெருப்பு இரவில் தெரிவது போல் ஜொ-த்தது. என்னிடம் சிலர் தாங்கள் திகில் அடைந்ததாகவும், நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை நெருங்கி வந்துவிட்டதோ எனவும் கூறினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அன்றைய இரவும் கூட விநோதமான இருட்டுடன் இருந்தது. நமது வசனத்தின் பகுதியில் கூறப்பட்டதைப் போலவே நிலவு முழுமையாய் இருந்த போதும் அது வெளிச்சத்தை கொடுக்கவில்லை.”

கைப்பிரதி எண்:379 , அமெரிக்க கைப்பிரதி கழகத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்ட “எட்வர்டு லீயின்” வாழ்க்கை வரலாறு கூறுவதாவது:

“1780 மே மாதத்தில், எல்லாருடைய முகங்களும் ஒட்டு மொத்தமாய் இருளடைந்து போகும்படியானதொரு மிகவும் பயங்கரமான இருளான நாளாக இருந்தது. ஜனங்கள் முற்றிலுமாக பயத்தால் நிரம்பியிருந்தனர். எட்வர்ட் லீ வாழ்ந்த கிராமத்தில் மாபெரும் துயரம் உண்டானது; மனிதருடைய இருதயமோ நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் நெருங்கிவிட்டது என்று பயத்தினால் தொய்ந்து போனது; அதோடு கூட, இந்த பரிசுத்தவானை அண்டை அயலார் எல்லாம் கூட்டமாய் சூழ்ந்துக் கொண்டனர். ஏனெனில் அந்த அசாதாரண இருட்டின் மத்தியில் அவரது விளக்கு சீராக்கப்பட்டு, கூடுதலான ஒளியுடன் ஜெ-த்தது. தேவனுக்குள் சந்தோஷமாய் களிகூர்ந்து, வரப்போகிற ஆக்கினையி-ருந்து புக-டம் தரக்கூடியவர் தேவன் ஒருவரே என்பதை அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்டி, வருத்தம் நிறைந்த திரளானவர்களுக்காக ஜெபத்தில் அந்த இருளுள்ள நேரத்தைச் செலவழித்தார்.”

நீதிபதி ஆர்.எம். டெவினஸ் அவர்களின் “நமது முதலாம் நூற்றாண்டு” என்ற புத்தகத்தி-ருந்து நாம் கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிடுகிறோம்:

“ஒட்டுமொத்தமாய் இல்லாவிடினும், ஏறக்குறைய கடந்த நூற்றாண்டில் மிகவும் மர்மமான, இதுவரையிலும் விளக்கிக் கூறமுடியாத ஒரு அதிசயமானதொரு விதமாக, இயற்கையின் பற்பல நிகழ்வுகளிலேயே குறிப்பிடத்தக்கதாய் 1780, மே 19ம் நாளின் இருட்டான தினம் நிற்கிறது. புதிய இங்கிலாந்தின் வானமண்டலத்திலும் ஆகாயத்திலும் முழுவதுமாய் காணக்கூடியதொரு விவரிக்க முடியாத இருளாய் அது இருந்தது. இது திரளானவர்களின் உள்ளத்தில் கடுமையான அபாய எச்சரிப்பையும் துயரத்தையும் கொண்டுவந்தது. அதே விதமாக மிருக ஜீவன்களுக்குள்ளும் திகைப்பூட்டியபடியினால் பட்சிகள் திகைப்படைந்து புக-டம் தேடி ஓடின. கால்நடைகளும் தொழுவங்களுக்கு ஓடின. உண்மையில் அந்நாட்களில் ஆயிரக்கணக்கான நன்மக்கள் - இவ்வுலகின் எல்லா காரியங்களும்

முடிவுக்கு வந்துவிட்டன என்ற நம்பிக்கைக்கு முழுமையாய் வந்துவிட்டனர். அநேகர் தங்களுடைய இவ்வுலக தொழில்களை அந்நேரமே கைவிட்டு, மத பக்திக்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தனர். அது ஒரு ஆச்சரியமான இருண்ட நாள்.”

நீதிபதி சாமுயேல் டென்னி, எல்.எல்.டி., என்பவர் “சரித்திர கழகத்துக்கு” 1785ல் இந்த “இருண்ட நாளைக்” குறித்து எழுதினார்.

“இந்த அபூர்வ தோற்றமுடைய சம்பவத்துக்கான கேள்வியை தீர்த்துவைக்க உண்மையிலேயே திறமைமிக்கவரான அநேக கனவான்கள் தொடர்ந்து முயன்றும் கூட இதுவரையிலும் ஒரு திருப்திகரமான தீர்வு கிடைக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.”

நோவா வெப்ஸ்டர், எல்.எல்.டி., 1843ல் எழுதிய, நியூ ஹெவன் ஹெரால்டில், இந்த இருண்ட நாளைக் குறித்துச் சொல்லும் போது. “ஆச்சரியமாக அந்த சம்பவத்தை நான் நின்று பார்த்தேன். இதுவரையிலும் திருப்திகரமான காரணம் ஏதும் காட்டப்படவில்லை” என்கிறார்.

போதகர் எட்வர்ட் பேஸ். டி.டி., வெர்மென்ட்டின் முதலாவது எபிஸ்கோப்பல் பிஷ்ப்பான இவர் 1780 ன் மே 19ம் தேதியின் நாட் குறிப்பில் எழுதியிருப்பது: “இருட்டு என்பதைக் குறித்த மனிதனுடைய ஞாபகார்த்தத்துக்கு இந்த நாள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.”

அந்த நாளைத் தொடர்ந்து வந்த இரவில் முழுமையாய் இருளடைந்த நிலவின் காரியம் - அந்நாளின் சூரியன் இருளடைந்ததைக் காட்டிலும் சற்று குறைத்துக் குறிப்பிடும்படியானதாகவே இருந்திருக்கிறது. எக்ஸ்டர் பட்டணத்தின் நீதிபதி டென்னி, ஒரு சாட்சியாக கீழ்க்கண்டவற்றை கூறுகிறார்:

“தொடர்ந்து வந்த அன்று மாலை நேரத்தினுடைய இருட்டு சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் வெளிச்சத்தை முதன்முதல் உண்டாக்கின பிறகு அநேகமாய் இதுவரையிலும் காணப்படாத வகையிலானதொரு அடர்த்தியான காரிருளாய் இருந்தது. ஊடுருவமுடியாத இருளில் உலகில் உள்ள அனைத்து ஒளிவிடும்

வஸ்துக்களும் சவச்சீலையால் மூடப்பட்டு விட்டதோ, அல்லது அழிந்து போனதோ என்று கற்பனை செய்வதை அந்த நேரத்தில் என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனது. இத்தனை முழுமையானதாக இதுவரை இருள் இருந்திருக்கவே முடியாது. கண்ணுக்கு சில அங்குல தூரத்திலே பிடிக்கப்பட்ட ஒரு வெள்ளைத் தாள், ஒரு கருப்பு பட்டுத் துணிக்கு சமமானதாகவே, கண்ணுக்கு புலப்படாததாய் இருந்தது.”

விவரிக்க முடியாத இந்த நாள், கர்த்தருடைய அடையாளம் என்பதைத் தவிர, பாலஸ்தீனத்தின் பரப்பளவைவிட ஏறக்குறைய 25 மடங்கு கூடுதலான பரப்பளவிற்கு - 320,000 சதுர மைல் தூரத்துக்கு இது பரவியிருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. முதலாம் வருகையின் அடையாளங்களோ இதனோடு ஒப்பிட்டால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலேயே இருந்தது. உண்மையில் (மத் 25:1-5)ன் கன்னிகைகளிடையேயான முதல் இயக்கத்தை நினைவு கூறும் போது இந்த இருளின் எல்லைப் பரப்பு புதிய இங்கிலாந்து மற்றும் மத்திய பிரதேசத்திலும் குறிப்பாக அதே இடம் தான் என்பது தெரிகிறது. “சுதந்திரபூமியான” இந்தப் பகுதியை தேவன் உபயோகித்து உலகுக்கு இந்த அடையாளங்களின் செய்தியை அனுப்புவது என்பது ஆச்சரியமான ஒன்று அல்ல. ஏனெனில் இதே பகுதியி-ருந்துதான் அநேக நவீன ஆசீர்வாதங்களையும், கண்டுபிடிப்புகளையும், பாடங்களையும் உலகம் முழுவதும் அறிந்து கொள்ளும்படியாக அனுப்பி வைப்பதில் அவர் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். மேலும் மாபெரும் பிரென்சு கலைஞர், “பார்த்தோல்டி”யின் நியூயார்க் துறைமுகத்துக்கான - “சுதந்திர தேவியின்” அல்லது “உலகுக்கு ஒளி ஊட்டும் சுதந்திர” சிலையின் அன்பளிப்பால் இது சமயோசிதமாக முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நட்சத்திரங்கள் விழுதல்

வானத்தி-ருந்து நட்சத்திரங்கள் விழும் என்ற அந்த அடுத்த “அடையாளம்” தோன்றுவதற்குமுன் பாதி நூற்றாண்டு கடந்துவிட்டது. பலமான காற்றினால் அசைக்கப்படும் போது அத்திரமானது தன்னுடைய பழுக்காத கனிகளை உதிர்த்துவிடுவது

போல் இது இருந்தது. 1833, நவம்பர் 13ம் தேதியின் அதிகாலை நேரத்தில் அற்புதமான எரிநட்சத்திரங்களின் பொழிவில் நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் ஒரு நிறைவேறுதலை (நாம் பின்வரும் படியாய் பார்க்கப்போவது போல், முழுமையான ஒன்றாக இல்லாவிடினும்) கண்டது. “நிலையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நட்சத்திரங்கள் விழவில்லை என்பதாக நினைக்கத் தூண்டும் சிலேடை பேச்சுக்கு கவனத்தைச் செலுத்துபவர்களுக்கு நிலையான நட்சத்திரங்கள் விழுவதைக் குறித்து நமது கர்த்தர் ஏதும் சொல்லவில்லை என்பது நினைவுறுத்தப்படுகிறது. மேலும் நிலையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அந்த நட்சத்திரங்கள் விழ முடியாது; அவைகளின் வீழ்ச்சியென்பது - அவைகள் ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கப்படாதவைகள் என்பதையே நிரூபிக்கக்கூடும். தற்காலத்தில் உள்ளது போல் நட்சத்திரத்துக்கும், எரி நட்சத்திரத்துக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை, வேதம் கூறுவதில்லை.”

எரி நட்சத்திரங்கள் விழுவதும் மற்றும் கந்தக நெருப்பு மழையும் கூட ஒவ்வொரு வருடம் நடக்கின்ற சாதாரணமான காரியம். சில வருடங்களில் மற்ற வருடங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. வருடத்துக்கு ஏறக்குறைய 4லட்சம் சிறு எரிநட்சத்திரங்கள் நமது பூமியின் மேல் விழுவதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1833, நவம்பர் 13ம் தேதியின் லட்சோபலட்சம் எரிநட்சத்திர வீழ்ச்சியானது இவைகளோடு ஒப்பிடவே முடியாத ஒரு மாபெரும் பொழிவாகும்.

பேராசிரியர் கெர்க்வுட், மெட்டிராலஜி என்ற தலைப்பில் தனது எழுத்தில் கூறுவதாவது: “கடந்த நூற்றாண்டின் முடிவு வரைக்கும் அவை (எரி நட்சத்திர மழை) விஞ்ஞானிகளின் கவனத்தை என்றுமே கவர்ந்ததே கிடையாது.”

பேராசிரியர் டி.ஆம்ஸ்டட், எல். எல்.டி. யேல் கல்லூரியை சேர்ந்தவர். “நியூஹெவன் பிரஸ்” சில் எழுதியதாவது:

“1883 நவம்பர் 13ம் தேதி காலை நேரத்து நட்சத்திர பொழிவின் காட்சியை காணும்படி பெரும் சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள்,

ஏறக்குறைய இவ்வுலகம் உண்டாக்கப்பட்டது முதலாய் கண்டிராத மாபெறும் வானமண்டலத்து வான வேடிக்கையாகும். சரித்திர ஏடுகளினால் பொறிக்கப்பட்டிராத, நடந்திராத காட்சியாகக் கண்டனர்... இதை ஒரு பூமிக்குரிய காரியமாக இனிமேலும் கருதமுடியாது, இது வானத்துக்குரியதொரு சம்பவம், ஆகாயமண்டலத்தின் மேற்பரப்பில் மிகச் சாதாரணமாக உற்பத்தியாகும் ஒன்று என்ற கண்ணோட்டத்தில் இந்த நட்சத்திர வீழ்ச்சியானது இனிமேலும் கவனிக்கப்படாது; ஆனால் பிற / வேற்று உலகத்துப் பார்வையாளராகவோ அல்லது கிரகங்களின் வெறுமையி-ருந்துதான் கவனிக்கக்கூடும்.”

திரு.ஹென்றி டேனா வோர்ட், ஒருகாலத்தில் நியூயார்க்கின் வியாபாரியும், பின்பு ஒரு எழுத்தாளரும் எப்பிஸ்கோபல் சபையின் ஊழியருமானவர் எழுதியதாவது:

“நேற்று காலையின் சம்பவத்தைப் போன்ற ஒன்றை எந்த வேதாந்தியோ, பண்டிதரோ, சொல்லவோ, எழுதிப்பதிவு செய்யவோ இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒருவேளை நட்சத்திர வீழ்ச்சியை, நட்சத்திரம் வீழ்ச்சியானது எப்படி என்று புரிந்து கொள்ள கஷ்டப்படுவோமாகில், பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஒரு தீர்க்கதரிசி மிகச் சரியாகவே முன்கூறியிருக்கிறார்... உண்மையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உள்ளது போலவே வானத்து நட்சத்திரங்கள் பூமியின் மேல் வீழ்ந்திருக்கின்றன. தீர்க்கதரிசியின் இந்த மொழியானது எப்பொழுதுமே உருவக மொழியிலேயே ஏற்கப்படுகின்றன. நேற்றோ அது உண்மையிலேயே நிறைவேறி விட்டது.” ஜர்னல் ஆஃப் காமர்ஸ், நவம்பர் 14, 1833.

அமெரிக்கன் சைக்கிளோபிட்யா தொகுதி x1 பக்கம் 431 ன் குறிப்பி-ருந்து நாம் கீழ்க்கண்டதை சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

“1833ம் ஆண்டு என்பது அதனுடைய மாபெரும் அற்புதமான நிகழ்ச்சியின் நிமித்தம் மறக்க முடியாத ஆண்டாக இருக்கிறது. இது நவம்பர் 12ம் தேதியின் இரவில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு முழுவதிலும், மெக்சிகோவின் ஒரு பகுதி மற்றும் மேற்கிந்திய

தீவுகளி-ருந்தும் காணக்கூடிய ஒன்றாய் இருந்தது. சிறிய எரி நட்சத்திரங்கள் உறைபனியைப் போல் பரஸ்பர தீக்கோடுகளை அதன் வழி நெடுகிலும் உருவாக்கியதோடு கூட இடையிடையே கலந்து வந்த பெரிய நெருப்புக் கோளங்கள் சீறிப் பாய்ந்து 30 அல்லது 40 கோணம் கொண்ட வட்டவில்களை ஒரு சில விநாடிகளில் வரைந்தன. இவை பின்னால் பிரகாசமான வால் போன்றவைகளை விட்டு சென்றன. அவைகள் அநேக நிமிடங்களுக்கு சில சமயம் அரைமணி நேரத்துக்கும் அதிகமாகக் காணக்கூடியவைகளாக நின்றன. அதில் வட கரோ-னாவில் காணப்பட்ட ஒன்று நிலாவைக் காட்டிலும் அளவில் பெரியதும், அதிகப்படியான பொ-வுடனும் இருந்தது. பிரகாசமான கோளங்களில் சில ஒழுங்கற்ற வடிவத்திலும் குறிப்பிடும்படியாய் அதிகப்படியான நேரத்துக்கு ஒளிக்கீற்றுகளை கக்கிக்கொண்டும் காணப்பட்டன. நயாகரா பகுதியின் காட்சியானது விசேஷமான பொ-வுடனும் ஒருவேளை இதைவிட பயங்கர கம்பீரமும், வியப்பும்தான் நிறைந்த அதிசய காட்சி இதுவரை மனித கண்கள் முன் நடந்து இருந்திருக்காது. வானவெளியே கருத்த, பேரிரைச்சலுள்ள நீர் வீழ்ச்சியின் மீது தீப்பறக்கும் பிரவாகமாய் இறங்கிவந்ததைப் போல் அது இருந்தது. ஒருவேளை எல்லா எரிநட்சத்திரத்தின் கோடுகளையும் கண்டுபிடித்து அவைகளை வானத்தின் ஒரு பகுதியில் குவித்தால் அது -யோனிஸ் மெஜாரிஸ் (Leonis Majoris) போல் இருக்கும் என்று கருதப்படுகிறது. இந்த புள்ளி நட்சத்திரங்களின் பிரதியட்சமான இயக்கம் பூமியோடு சேர்ந்து கிழக்கு நோக்கி நகர்வதற்குப் பதில் மேற்கு நோக்கிச் செல்லுகிறது. எனவே எரி நட்சத்திரங்கள் புறப்பட்டு வந்த இடமானது பூமியோடு தொடர்பு இல்லாத, சம்பந்தப்படாத சுயேச்சையான ஒன்று என்பதும், நமது வான மண்டலத்துக்கு புறம்பான ஒன்று என்பதும் இவ்விதமாய் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பேராசிரியர் வோன்ஹம்போல்ட் “பர்சனல் நரேட்டிங்” என்று இந்த ஆச்சரிய சம்பவத்தைக் குறித்த தனது 15 பக்க விளக்கத்தை சமர்ப்பிக்கிறார். இதில் இந்த காரியம் 11 மில்-யன் சதுர மைல் பரப்பளவிற்கும் அதிகமாக காணக்கூடியதாக இருந்தது என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

எம். பூப்லேண்ட் என்ற பிரெஞ்சு அறிஞர் ஹம்போல்ட் உடன் சேர்ந்து இதைக் குறித்து சாட்சி கூறுகிறார். அவர் கூறுவதாவது: “ஒவ்வொரு முறையும் சந்திரனைப் போன்று மூன்று மடங்கு விட்டத்திற்கு சமமான விண் வெளிப்பரப்பு இது போல் விழும் நட்சத்திரங்களால் நிரப்பப்படாமல் இருந்ததில்லை.”

1866ல் மறுபடியும் நடந்த இதே போன்ற புதிய சம்பவத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை இருந்தது. ஆனால் 1833ன் சம்பவமோ “அடையாளம்” என்பதன் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டதாகக் காணப்பட்டது. மணவாளனைச் சந்திக்க முதலாவது எழும்புகிற மணவாட்டிக்குக் குறிப்பிடத் தகுந்த நிரூபணமாயிருக்கிறது. இது அடுத்த அத்தியாயத்தில் தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மத் 25:1-5)

அடையாளமான நிறைவேறுதல்கள்

சொல்லாத்தமான இந்த அடையாளங்கள் கடைசி காலத்தின் பொதுவான கவனத்தை ஈர்ப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டதின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றின. அடையாளமான நிறைவேறுதல்கள் மானசீக, ஆவிக்குரிய அறிவு உணர்ச்சியை விழிப்படைபுச் செய்து அதை மதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமுடையதாக இருக்கின்றன.

சூரியனானது சுவிசேஷ வெளிச்சமாகிய சத்தியத்தையும் - அதன்மூலம் இயேசு கிறிஸ்துவையும் குறிக்கிறது. சந்திரன் மோசேயின் பிரமாணத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. அது சூரிய ஒளியின் பிரதிப-ப்பாய் இருக்கிறது போலவே நியாயப்பிரமாணமானது சுவிசேஷத்திற்கு ஒரு நிழலாய் அல்லது பிரதிப-ப்பாக இருக்கிறது. நட்சத்திரங்கள் சபையின் எழுச்சிமிகுந்த போதகர்களை - அப்போஸ்தலர்களை அடையாளப்படுத்துகிறது. வானம் என்பது ஏற்கெனவே காண்பிக்கப்பட்டது போல், கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் சபை அதிகாரங்களுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. இந்த அடையாளங்களின் ஒரு இணைப்பு வெளி 12:1ல் காணப்படுகிறது.

இதில் ஆதி சபையானது ஸ்திரீக்கு அடையாளமாகவும்,

மேகங்களால் சூழப்படாத முழுமையான மிகத்தெளிவான சுவிசேஷ ஒளிக்கு அடையாளமாக சூரியனை அவள் அணிந்திருப்பதும் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தன்னுடைய ஒளிக்கு தானே காரணமற்ற சந்திரன் அவளது காலடியில் இருப்பது, அந்த சபையைத் தாங்கி நிற்கிறதான நியாயப் பிரமாணத்தைக் குறிக்கிறது. அவளது தலையின் கிரீடத்திலுள்ள 12 நட்சத்திரங்களின் அடையாளம் என்பது (சபை) அவளுடைய தெய்வீக நியமனம் பெற்ற எழுச்சிமிக்க போதகர்களாகிய அந்த பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கிறது.

இந்த அடையாளங்களின் அர்த்தத்தின் குறிப்புகளை நமது மனதில் வைத்துக் கொண்டு, இந்த யுகத்தின் முடிவை குறிப்பிடும்படியான நமது கர்த்தருடைய மேன்மையான அடையாளங்களின் தீர்க்கதரிசனத்தின் விசேஷ அம்சங்களை நாம் மீண்டும் ஆராய்வோமாக.

நாம் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு உண்மையை உணரக்கூடும். அதென்னவெனில், தற்காலத்தில் தேவனுக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்கள் விசேஷமாக போஷிக்கப்பட்டு, விழிப்படையச் செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால் பெயர்ச் சபைகளில் அவ்விதமாய் காணப்படவில்லை என்பதாகும். அந்த சபைகளின் சூரியன் இருளடைந்திருக்கிறது. அதன் சந்திரன் இரத்தமாய் மாறிப் போயிருக்கிறது. அதனுடைய நட்சத்திரங்களோ வீழ்கின்றன. கிறிஸ்துவின் சிலுவையான ஈடுப-யி-ருந்தே சுவிசேஷ வெளிச்சத்தின் மையம் முதல் ஆரம்பித்தது; இருப்பினும் போட்டியாக பூஜை ப-யை போப் சபை துணிச்சலாக ஸ்தாபித்தது. ஆனால் தேவனுடைய பரிசுத்தவார்களோ தேவனுடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் அவருடைய ஜனங்களின் எல்லா நம்பிக்கைகளுக்கும் காரணமான, ஆசீர்வாதமான இந்த மையத்தை என்றுமே உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அவைகளுடைய தத்துவங்கள் தங்களுடைய பார்வையி-ருந்து முற்றிலுமாக பெரும்பாலும் மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அந்த பரிசுத்தவான்கள் அவைகளைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

மெய்தான், நீண்ட காலமாக ஈடுப-யைப் புரிந்து

கொள்ளாமல் மற்ற சத்தியங்களோடு அதைப் பொருத்திப் பார்க்க அதிலும் விசேஷமாகத் தங்களுடைய மீறுதல்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாத ஒரு சிலர் இருந்தனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் இதை ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் 1878ல் இருந்து வேதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் சோதனைக் காலமும் - யூதர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் சிலுவை ஒரு தடுக்க-ன் கல்லாக மாறிய அவரது முதல் வருகையின் நிராகரிப்பு காலமும் இணையானது. ஆனால் இந்த தடுக்க-ன் கல் இங்கு ஒரு மாபெரும் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கியது. இன்றுவரையிலும் சிலுவையின் ஊழியரில் ஒரு சிறுபான்மையினர் மட்டுமே அதனுடைய மதிப்பை உணர்ந்திருக்கின்றனர் அல்லது பிரசங்கிக்கின்றனர். அதற்கு மாறாக, "கிறிஸ்துவின் விலையேறப் பெற்ற ரத்தத்தினால் நாம் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டவர்கள்" என்பதை மறுக்கிற அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளாத போதனைகளே இப்போது பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. பாவிசங்ககாகக் கிறிஸ்துவின் அர்ப்பணம் அவரது வசனங்களும் அவரது முன்னுதாரண வாழ்க்கையுமே என்று கூறி தத்துவத்தை மாற்றாக வைக்கின்றனர்.

இவ்வண்ணமாக சுவிசேஷத்தின் சூரிய ஒளியானது அனுதினமும் மேன்மேலும் மங்கி வருகிறது. நமது மீட்பின் கிரயமாகிய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் இந்த நிராகரிப்பு அவ்வளவு பொதுவாக பிரசங்க மேடையி-ருந்து பக்தர்களுக்கு அளிக்கப்படாவிட்டாலும் கூட, தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கனத்தோடு நீண்டகாலமாக புனிதமாக கருதப்பட்ட கள்ள போதகங்களும் சேர்ந்துகொண்டு, முதல் வீழ்ச்சி மற்றும் அதற்கான ஈடுப-யின் வேதாகம போதனைகளை மறுக்கிற, பரிணாம கொள்கையில் அதிகமான விழிப்புணர்வு கொண்டிருந்த பெரும்பான்மையானவர்களை எளிதாக இரையாக்கக்கூடிய ஒரு வழியை மிகவும் சுலபமானதாக மாற்றிவிட்டது. இந்த மாபெரும் வீழ்ச்சியைக் குறித்தும், இந்த காலத்தினுடைய சபையின் விசுவாசம் இருண்டு போவதைக் குறித்தும் வேத வசனங்கள் பல்வேறு வகையில் நம்மை முன்னெச்சரிக்கை செய்கின்றன. ஆதலால் மனுஷகுமாரன் வரும்போது பூமியில் விசுவாசத்தைக் காண்பரோ? (லூக் 18:8)

சங்கீதம் இந்த காலகட்டத்தை விவரிக்கிறது: “உன் பக்கத்தில் ஆயிரம்பேரும், உன் வலதுபுறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் விழுந்தாலும் அது உன்னை அணுகாது.” (“கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களும் அவரது தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுமான உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்களின் தெரிந்தெடுத்தல் இப்பொழுது வெகுவிசுவாசத்தில் நிறைவு பெறும்”) சங் 91:7

ஈடுப- போதனையாகிய சூரிய வெளிச்சம் மங்கலாகி வருவதனால் இந்த ஈடுப-யை நிழலாகக் காட்டிய மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமான சந்திரனின் ஒளியும் கூட மங்கிவிட வேண்டியதும் அவசியம் ஆகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின்படி இஸ்ரவேலர்கள் செய்துவந்த இரத்தம் சிந்தும் ப-களை காட்டுமிராண்டித்தனமானது என்று போதகர்கள் போதிப்பது இனி புதுமையாக இருக்காது. ஒரு காலக்கட்டத்தில் தேவனுடைய வார்த்தையின் சத்திய வெளிச்சத்தில் அவர்கள் பார்த்தபோது இஸ்ரவேலரது ப-கள் பாவத்துக்குரிய “மேலான ப-களின்” நிழலாய் இருக்கிறது என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை அவர்கள் மதித்தனர்; ஆனால் இப்பொழுது ஈடுப-யின் உண்மைப் பொருளை நிராகரித்தும், எல்லாவிதத்திலும் ப- தேவைப்படுகிற அந்த உண்மையான பாவத்தை மறுத-த்தும் - அந்த நிழலான ப-கள் மறுக்கப்பட்டு மிருகத்தனமானவை என்றும் கருதப்படுகின்றன. இவ்வண்ணமாய் சுவிசேஷ சூரிய ஒளியின் மங்கும் தன்மையானது சந்திர ஒளியை மங்கப் பண்ணுகிறது. “சந்திரன் இரத்தம் போலாயிற்று.” மேலும் யோயேல் (2:10) இத்தோடு கூறுகிறார்: “நட்சத்திரங்கள் ஒளி மங்கும்.” இது குறிப்பிடும் விதத்தில் சுவிசேஷ ஒளி மங்கும்போது, நியாயப்பிரமாணம் என்பது ஒரு அர்த்தமற்ற மிருகத்தனமான ரத்தத்தின் சடங்கு என்று அற்பமாய் எண்ணப்படும் காலம் வரும்போது, தேவனால் நியமனம் பண்ணப்பட்ட சபையின் பன்னிரெண்டு நட்சத்திரங்களின் (அப்போஸ்தலர்களின்) போதனைகளும் கூட பார்வையி-ருந்து மங்கிப் போகும்; வழிகாட்டியாகவோ அல்லது ஒளியாகவோ அறியப்பட்டதும் முற்றிலுமாய் நிறுத்தப்படும்.

நாம் பார்த்த வண்ணமாகவே சபைக்குரிய பன்னிரெண்டு அப்போஸ்தல நட்சத்திரங்களை தேவன் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார், அல்லது நியமித்திருக்கிறார். இவர்களி-ருந்தும் ஒளியாகிய சூரியன் மற்றும் சந்திரனி-ருந்தும் சபைக்கு வெளிச்சம் புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. மேலும் அழிவி-ருந்து உண்மையான சபையை ஆசீர்வதித்த அந்த மெய்யான ஒளி தொடர்ந்து சென்றது. ஆனால் பூமியின் மத அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, போப்பரசு பலதரப்பட்ட நட்சத்திரங்கள், “அதிகாரங்கள்,” மத சாஸ்திரிகள் ஆகியோரைத் தன்னுடைய (வான) மண்டலத்தில் ‘பிரதிஷ்டை’ செய்து வைத்திருக்கிறது. மேலும் இவர்களது எண்ணிக்கை எண்ணிலடங்காதவைகளாகும் வரையில், புரட்டஸ்டன்ட் பிரிவினரும் கூட இதேவிதமான காரியங்களைச் செய்தனர். ஆனால் தேவன் தமது உண்மை சபைக்கு உதவும் வகையில் சுவிசேஷகரையும், போதகர்களையும் கொடுத்த போது அவர்களுக்கு வெளிச்சம் அல்லது நட்சத்திரம் என்ற அதிகாரத்துடன் அபிஷேகம் செய்து வைக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக அதற்காகவே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சூரியன் மற்றும் சந்திரன் மற்றும் 12 நட்சத்திரங்களி-ருந்து புறப்பட்டுவரும் சத்தியத்தின் ஒளிக்கதிர்களை மட்டுமே ஒளியாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அவருடைய உத்தமமான சீடர்கள் யாவரும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

மற்றெல்லா தேவனுடைய ஜனங்களும் எரிகிற, ஒளிவீசுகிற தீபங்களாய் இந்த யுகத்தில் ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் தங்களுடைய விளக்குகளை மரக்காலுக்கு அடியில் மறைத்து வைக்காமல், பரலோகத்தில் இருக்கும் தங்களுடைய பிதாவை மகிமைபடுத்தும் வகையில் ஒளி வீசவேண்டும். நட்சத்திரம் என்ற (கிரேக்கில் ஆஸ்டர்) வார்த்தை தற்காலத்தில் எந்த உத்தமமான வரையும் (அப்போஸ்தலரைத் தவிர) குறிப்பிடும் வகையில் உபயோகிக்கப்படவில்லை; ஆனால் சத்தியத்தை விட்டு விலகிப்போய் “மதிமயக்கமடைந்தவர்கள்,” “கள்ளப்போதகர்கள்,” “வீணிலே தன்னை மேன்மைப் படுத்திக் கொள்பவர்கள்,” அப்போஸ்தலரைப் போல் அதிகாரத்தைப் பெறும்படி பேராசை கொண்டவர்கள் மற்றும் “மார்க்கம் தப்பி அலைகிற நட்சத்திரங்கள்”

என்றும் “கள்ள அப்போஸ்தலர்” என்றும் பெயரிடப்பட்டவர்கள் ஆகியோரையும் சுட்டிக்காட்டவே உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 2கொரி 11:13; வெளி 2:2; யூதா 13

இதற்கு மாறாக, இக்காலத்தின் உத்தமமானவரும், விளக்கின் வெளிச்சம் போல் தாழ்மையாய் பிரகாசிப்பவரும், “வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போல்” மகிமை நிறைந்ததும், கனம் பொருந்தியதுமான ஆபிரகாமின் வித்தாக, கிறிஸ்துவினுடனே கூட விரைவில் இருப்பார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தமே வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் விரைவிலேயே மகா பெரிய குழப்பத்துடன் அகன்று போகப்போகின்ற இந்த தற்காலத்து “வானத்தில்” இவர்கள் ஜொ-க்காமல் - “புதிய வானமாகிய” - புதிய ஆவிக்குரிய ஆயிரவருட (ஆட்சியில்) ராஜ்யத்திலேயே ஜொ-ப்பார்கள். இந்த வகுப்பினரையும், அதே உயிர்த்தெழுகின்ற நேரத்தையும் குறித்து தானியேல் தீர்க்கதரிசி (12:3) கூறுவதாவது: “ஞானவான்கள் ஆகாய மண்டலத்தின் ஒளியைப் போலவும், அநேகரை நீதிக்குட்படுத்துகிறவர்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலவும் என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் பிரகாசிப்பார்கள்.” அப்போஸ்தலர் பவுல் கூட முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் சபைக்கு வரப்போகும் மகிமையைக் குறித்து பேசுகிறார். அப்படிக்கூறும் போது, “மகிமையில் நட்சத்திரத்துக்கு நட்சத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறது போல,” அவர்களது மகிமைகளும் வித்தியாசப்படும் என்கிறார்.

வெளிப்படுத்துத-ல் (12:1) வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும் வகையில், தமது சபைக்குண்டான வெளிச்சமாய் வெறும் பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களை மட்டுமே தேவன் நியமித்திருப்பாரேயாகில், தங்களையே அப்போஸ்தலரின் வாரிசுகள் என்றும் நட்சத்திரங்கள் என்றும் கூறிக் கொள்ளும் போப்புகளும், பிஷ்ப்புகளும் எவ்வளவு பெரிய தவறு செய்கிறார்கள்? மேலும் இப்படி அப்போஸ்தலருக்கு இணையாகவும் அல்லது உண்மையில் மேலானவர்களுமாய், ஒளிவீசுபவராகவும், நட்சத்திரங்களாகவும் தங்களைத் தாங்களே கருதுவதும் பிறரால் மதிக்கப்படுவதும் “கர்வமுள்ள விமர்சனம்” என்றுதான் நிச்சயமாக அழைக்கப்படும்

என்பது மெய்யான ஒன்று அல்லவா? மேலும் தங்களுடைய சொந்த கருத்துக்களைப் பிரசங்கித்து, பல்வேறு விஷயங்களின் மேல் தங்களுடைய சொந்த ஒளியை வீசி, அவைகளுக்கு அப்போஸ்தலரது வார்த்தைகளை-ருந்து ஒரு ரூபகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் கூட அவர்கள் யோசனை செய்தே பார்க்கவில்லை என்பதை இவர்களும் மற்றவர்களும் இதனால் காண்பிக்க வில்லையா? மேலும் ஒருவேளை இவர்கள் மெய்யான நட்சத்திர ஒளியாகிய, அந்த பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரின் போதனைகளைக் கோடிட்டு அல்லது சுட்டிக்காட்டி பேசுவது, அவைகளைத் தங்களுடைய கருத்தாகவோ அல்லது வெளிச்சமாகவோ உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே என்பதைக் காட்டிலும் அந்த போதனைகள் அப்போஸ்தல நட்சத்திரங்களின் ஒளியாகும் என்று காட்டுவதற்காகவே இருக்கக்கூடும்ல்லவா? மேலும், இந்த “மார்க்கம் தப்பி அலைகின்ற நட்சத்திரங்களான” கள்ள நட்சத்திரங்களின் வெளிச்சம் என்பது பரிசுத்த ஆவியினால் உந்தப்பட்ட பன்னிருவரின் வெளிச்சத்துக்கு மிகவும் எதிரிடையான ஒன்றாகவே வழக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது அப்போஸ்தலர்களுடைய எழுத்துக்கள்-ருந்து பொருத்தமானதொரு பகுதியை கண்டுபிடிப்பது என்பது அவர்களுக்கு மிகவும் அரிதானதாக இருக்கும்.

சுவிசேஷ சூரிய ஒளியைப் போலவே இந்த உண்மையான நட்சத்திர ஒளியானது நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசனத்தில் இருண்டு, ஒளியிழந்து போனதாகக் கணக்கிடப்படுகிறது; அதே வேளையில், போ- நட்சத்திரங்களும் உலக-ஞானமும், தற்கால வானங்களின் விளக்குகளாக மனிதனால் - நியமிக்கப்பட்டு அவைகள் பூமிக்குரிய நிலைமைக்கு இறங்கி வருவதைப் போன்ற ஒரு பெரிய காட்சியாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் இருந்த ஆவிக்குரிய மேன்மையி-ருந்து விலகி, தங்களுடைய போதனைகளில் உலக நெறியாளர் மற்றும் வேதாந்திகளின் நிலைமைக்கு இறங்கி வந்து கிறிஸ்தவ குடியுரிமைக்குரியவைகளான அரசியல் நிலைமைக்கு இறங்கிவிட்டனர்.

அடையாளமான மத அதிகாரமாகிய வானங்கள்

“அசைக்கப்படுதல்” என்பது கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் விளக்குகள் - பொதுவான போதனைகளின் தாழ்ந்த நிலைமைக்கு இறங்கிவருவதைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இந்த அசைவு என்பது நாம் எல்லாக் காரியத்திலும் காண்கிறதைக் குறிப்பிடுகிற ஒன்றாக இருக்கும். கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் விசுவாசப்பிரமாணங்கள் மற்றும் மாறாத கொள்கைகளில் ஒரு அசைவு, ஏனெனில் அவை தப்பறைகளின் கலவையாய் இருக்கிறது. இதை எப்பொழுது குறிப்பிட்டாலும் குழப்பத்தையே உண்டாக்குகிறது. உதாரணமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் தெரிந்தெடுக்கப்படாத பாலகரைப் பற்றிய போதனை, ஜெயம் கொண்டவர்கள், பரிசுத்தவான்கள் ஆகியோரைத் தவிர மற்றெல்லாருக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நித்திய நரகம் என்ற போதனை போன்றவை.

இதன் விளைவாக பொதுமக்களின் முன் (புகழ்பெற்று) நடத்துக் கொண்டிருக்கும் உலக-ஞானவான்களில் அநேகர் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாவற்றி-ருந்தும் கவனத்தை திருப்பும்படியான எல்லா முயற்சிகளையும் ஏற்கெனவே செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். தெரிந்தெடுத்தலை குறித்த உண்மையான அல்லது பொய்யான போதனையை பற்றியோ அல்லது மனுக்குலத்தின் எதிர்கால வாழ்வுக்கான தேவனுடைய முன்னேற்பாடு குறித்த உண்மையான அல்லது பொய்யான போதனையைப் பற்றியோ அல்லாமல் வேறு எந்த விஷயத்தை அவர்களால் காணமுடியும்? மெய்யான, யுகங்களின் தெய்வீக ஏற்பாட்டை அறியாமலும், நரகம் மற்றும் பாலகரின் நரக தண்டனை சம்பந்தமான சச்சரவுக்குரிய காரியங்களில் விழித்துக் கொள்ள விருப்பம் அற்றவர்களாகவும் இருக்கும் இந்த நட்சத்திர அந்தஸ்துடைய பிரசங்கிமார்கள் - உலகத்தின் கவனமே தங்களை நோக்கி இருக்கும்படியாக எதை இவர்களால் பிரசங்கிக்க முடியும்?

இவர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயங்களையே முழுவதுமாய் கைவிட்டுவிட்டு, நெறிமுறை மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்த பிரச்சனைகளுக்கும் இயற்கையான மனுஷருடைய நிலைமைக்கும் இறங்கிப் போகலாம். இவர்கள் “சேரி” (குடிசைப் பகுதிகளுக்கு)களுக்குச் சென்று சேரிகளுக்கு (அசுத்தங்களுக்கு) எதிரான (ஒழிப்பு) சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கட்டும். கிறிஸ்தவ-

குடியுரிமையின் புனிதப் போர், போன்றவற்றில் அவர்கள் இணைந்து கொள்ளலாம். மேலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இந்த பிரசங்கமேடை நட்சத்திரங்களை மேன்மேலும் பங்குகொள்ளச் செய்யும். அதே சமயம் மற்றவர்களோ தாங்கள் நம்பிக்கை வைக்காத மிகவும் பிரபலமான நாத்திக கொள்கைகளில் மிதமிஞ்சிய வார்த்தைகளால் கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவார்கள். (அதோடு) தங்களுடைய பரிணாம தத்துவத்துக்கு இசைந்து போகும் வகையில் பாவத்தில் ஆதாமின் வீழ்ச்சி, மற்றும் மீட்பை குறித்த வேதத்தின் பதிவுகளுக்கு எதிராக அதை கட்டுக்கதை என்று கூறி பரியாசம் செய்வார்கள்.

இந்த அடையாளங்கள் இன்று எல்லா விதத்திலும் நிறைவேறிவருவதை யாரால் காணாமல் இருக்கமுடியும்? ஆனால் சூரியன், சந்திரன் மற்றும் பன்னிரெண்டு நட்சத்திரங்கள் ஆகியவைகளில் ஒரு பகுதி மட்டும் இதுவரையில் மங்கலாயிருக்கிறது; ஆனாலும் இந்த போ- நட்சத்திரங்களில் அநேகர் - தங்களுடைய ஜொ-ப்பை யாருக்குக் காட்டுகிறார்களோ அதே மக்களின் மனோநிலைக்குச் சமமான அளவிற்கு போ-யான சுவிசேஷ பிரகாசத்தி-ருந்து வீழ்ந்து விட்டனர்.

இதற்கு ஏற்ற வகையில் லூக்கா (21:25,26) இக்காலத்துக்குரிய பிற அடையாளங்களை மேலும் சேர்க்கிறார். “பூமியின் மேலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தத்தளிப்பும் இடுக்கணும் உண்டாகும்; சமுத்திரமும் அலைகளும் (அமைதியற்ற, நீதிநியமங்கள் இல்லாத சக்திகள்) முழக்கமாயிருக்கும். வானத்தின் சத்துவங்கள் அசைக்கப்படும்; ஆதலால் பூமியின் மேல் (ஜனங்களின் மேல்) வரும் ஆபத்துக்களுக்குப் பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால் மனுஷருடைய இருதயம் சோர்ந்துபோம்.”

முழக்கமிடும் அலைகளும், சமுத்திரமும் - அமைதியிழந்த மனுக்குலத்தின் திரளான ஜனங்கள், சமூக சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கினால் முழுமையாக அடைக்கப்படாமல் கடிவாளமிட்டு கட்டுப்படுத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதை அடையாளமாகக் காட்டுகிறது. அவ்வப்போது புயலுடன் கூடிய திடீர் கிளர்ச்சி, கொந்தளிக்கும் பேரலையைப் போன்று பூமியின் மீது அடித்து அதை அப்படியே

விழுங்கிவிடப் போவதைப் போன்ற சில “முழக்கங்களை” கடந்த 20 வருடங்களாக எல்லாரும் கேள்விப் பட்டுவருகிறோம். கொஞ்ச நேரத்துக்கு கட்டுப்படுத்தப்படும் இவைகள் மறுபடியும் பலம் வாய்ந்த சக்தியை ஒன்று சேர்க்கின்றன. மேலும் தீர்க்கதரிசனமாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி அராஜகத்தினால் “மலைகள் (ராஜ்யங்கள்) நிலைமாறி சமுத்திரத்தில் சாய்ந்து போவதற்கு” இன்னும் சில வருடங்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. (சங் 46:1,2) பணத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இல்லாத ஒவ்வொரு செய்தித்தாளும் அமைதியற்ற “சமுத்திர” வகுப்பாரின் முழக்கத்தைக் குறித்து ஆதரவு குரல் எழுப்புகின்றன. மற்றவைகளோ விருப்பமில்லாவிடினும், இந்த முழக்கத்தின் எதிரொ-யை செய்தியாகக் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. இதுவே, “ஜனங்களுக்குத் தத்தளிப்பும் இடுக்கணும் உண்டாக்கும்” ஒரு காலகட்டத்தின் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய சமாதானம் ஆகும்.

மேலும் மனுஷர் உணர ஆரம்பித்திருக்கும் வண்ணமாய் இந்த சமுத்திரத்தின் முழக்கத்திற்கும் அமைதியின்மைக்கும், செல்வாக்கு இழந்த மூடநம்பிக்கையும், மத அதிகாரங்களுமே காரணமாகும். மேலும் வானத்தின் (மத விசுவாசப் பிரமாணம் மற்றும் முறைமைகள்) அதிகாரங்கள் அசைக்கப்படுவதை அதிகமதிகமாய் அவர்கள் காணும் போது, பூமியின் மீது (சமூகத்தின் மீது) திகிலான காரியங்கள் வரும் என்ற அச்சத்தினால் அவர்களது இருதயம் சோர்ந்து போகிறது. ஆயினும் அதிகாரத்தையும், செல்வாக்கையும் மறு-சீரமைத்து, ஒன்று சேர்க்க மிகுந்த ஊக்கமான முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. இவைகள் ஒரு குறுகிய காலகட்டத்துக்கு மட்டுமே மிகப்பெரிய வெற்றி பெறும். ஆயினும் அது நிச்சயமாய் முழுவதுமாக நொறுக்கப்படும்.

“அப்பொழுது, (அதே சமயம்) மனுஷகுமாரனுடைய அடையாளம் (அத்தாட்சி, நிரூபணம்) வானத்தில் காணப்படும்.” இதுவே மனுஷகுமாரனின் இரண்டாம் வருகைக்கான அத்தாட்சி அல்லது நிரூபணம்.

இந்த மொத்த தீர்க்கத்தரிசனமுமே சில குறிப்பிட்ட

கேள்விகளுக்கு விடையாக கொடுக்கப்பட்டவை என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட கேள்விகளுள் ஒன்றுதான், உமது இரண்டாம் வருகையின் போது “உமது பிரசன்னத்துக்கான அடையாளம் என்ன?” என்பதாகும். முதல் வருகையின் போதே சிலர் மேசியாவை அடையாளம் கண்டு கொண்டதையும், மேலும் அந்த விஷயத்தைக் குறித்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரைக்கும் அவர்களே சந்தேகமும், பயமும் கொண்டு, எப்படி நிச்சயமாய் தங்களால் அவரை அடையாளம் காணக்கூடும் என்பதை அறிய அவர்கள் விருப்பம் கொண்டதையும், கிறிஸ்து மனதில் கொண்டவராய் இருந்தார். முதலாம் வருகையில் கர்த்தர் தம்மைத் தாமே வெளிப்படுத்தினார்; அடையாளங்களினாலும் தனது அற்புதமான வார்த்தை மற்றும் கிரியைகளினாலும், அத்தோடு யோவான் ஸ்நானகனாலும் சாட்சிபகரப்பட்டார். அவரது இரண்டாம் பிரசன்னத்தை குறிப்பிட்டுக் காட்டும் வகையில் எப்படிப்பட்ட அடையாளத்தை தாங்கள் எதிர்ப்பார்க்கலாம்? என்பதே அவர்களது முக்கியமான கேள்வி.

தன்னுடைய ஜனங்கள் ஒரு பொருத்தமான, போதுமானதொரு அடையாளத்தைப் பெறாமல் (கை)விடப்பட மாட்டார்கள் என்று நமது கர்த்தருடைய பதில் அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கிறது; ஆனால் அவைகளுடைய குணாதிசயம் குறித்து அவர் ஏதும் சொல்லவில்லை. “அப்பொழுது மனுஷ குமாரனுடைய அடையாளங்கள் தோன்றும்.” இதுவே உத்தமமும், விழிப்புணர்வும் கொண்ட தேவஜனத்திற்குப் போதுமானதாக இருக்கும்; ஆனால் இது மற்றவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்று அல்ல. இந்த வகுப்பினர்தான் அவரது முதல் வருகையின் அடையாளங்களையும், நிரூபணங்களையும் கண்டும், புரிந்து கொண்டவர்களுமாவர், அதே சமயத்தில் பெயரளவிலான திரளான இஸ்ரவேலர்கள் தங்களுடைய காலத்தின் அடையாளங்களை பகுத்து உணரமுடியாமல் போனார்கள். மேலும் மற்றவர்கள் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை தேவன் விரும்பவும் இல்லை. ஆகையால் அற்புதமான அநேக ஜீவ வார்த்தைகள் உவமைகளாகவும், மறைபொருளாகவும், பேசப்பட்டன. இதன்நிமித்தம் அவர்கள் கண்டும் காணாமலும் கேட்டும் உணராமலும் இருந்தார்கள்; இந்த வெளிச்சத்தைக் காண

அவர்கள் அருகதை அற்றவர்களாய் இருந்தார்கள். உத்தமமாய் வாழ்பவருக்கு மட்டுமே இது புரியும்படி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் கர்த்தருடைய இரண்டாம் பிரசன்னத்தைக் குறித்த அடையாளம் அல்லது நிரூபணம் இதேவிதமாகத்தான் இருக்கும். இது மனுக்குலம் முழுவதற்கும் வெளிப்படுத்தப்படமாட்டாது; உண்மையில் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரால் மட்டுமே இது அடையாளம் காணப்படக்கூடும். மேலும் அவர்கள் நேர்மையானவர்களாயும் வஞ்சகம் அற்றவர்களாயும் இருக்கவேண்டும்.

‘அடையாளம்’ (வசனம் 30) என்ற வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் ‘சீமியன்’ (Seemion) என்று இருக்கிறது. இதற்கு நிரூபணம் அல்லது சாட்சி என்ற அர்த்தமும் உண்டு. இது கீழ்க்கண்ட வசனங்களில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது:

“வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு செய்தார்.”
யோவா 20:30

“அவர் (கர்த்தர்)..... அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அவர்கள் (பவுல், பர்னபா) கைகளால் செய்யும்படி அனுக்கிரகம் பண்ணினார்.” அப் 14:3

“அந்நிய பாஷைகள்... அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாய் இருக்கிறது.” 1 கொரி 14:22

“அப்போஸ்தலனுக்குரிய அடையாளங்கள் எல்லாவிதமான பொறுமையோடும், அதிசயங்களோடும், அற்புதங்களோடும், வல்லமைகளோடும், உங்களுக்குள்ளே நடப்பிக்கப்பட்டதே.” 2 கொரி 12:12

இதனால், “மனுஷ குமாரனுடைய அடையாளத்தை நீங்கள் காண்பீர்கள்” என்பது அப்போது வாழ்ந்த சீஷர்கள் அவரைக் காண்பார்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அந்த நாட்களில் அவரது பிரசன்னத்துக்கான ஒரு நிரூபணத்தை அல்லது அறிகுறியை அவர்கள் பெறுவார்கள் என்பதையே குறிக்கும். முதலாம் வருகையைப் போலவே நமது கர்த்தருடைய இரண்டாம் பிரசன்னத்தின் அடையாளமானது தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சிகளுக்கு இசைந்துபோகும் வண்ணம் காணப்படும். லூக் 24:44-46

“வானத்தில்”: அவரது பிரசன்னத்தின் அடையாளம் அல்லது ரூபகாரம் வானத்தில் கொடுக்கப்படும். பிதாவுக்கு முன்பாக, பரிசுத்த தூதர்கள் இருக்கும் பரலோகத்தில் அல்ல; அடையாளமான வானத்தில், மத அதிகாரங்களான வானத்தில் ஆகும். தன்னுடைய நட்சத்திரங்கள் உதிரும் அளவிற்கு பயங்கரமாய் அசைக்கப்பட வேண்டியதும் பின்வரும் வசனம் நமக்கு கூறுகிறதுமான அதே வானத்தில் தான்; இந்த வானத்தில் தான் வெளிப்படையான ஆவிக்குரிய வகுப்பாருக்குத்தான் முதல் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தின் அடையாளம் அல்லது நிரூபணம் காணப்படும். யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக ஏற்பாட்டின் அற்புதமான வெளிப்படுத்துதல், இந்த இரண்டாம் பிரசன்ன காலத்தின் தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலை சிலர் ‘கண்டு’ அவரது பிரசன்னத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக உணர்ந்து கொள்வார்கள். (லூக் 12:37) பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் சமூக மற்றும் மத அதிகாரங்களின் நியாயத்தீர்ப்பானது நியாயதிபதி வந்துவிட்டதற்கான மற்றொரு அடையாளமாக இருக்கிறது. தம்முடைய சொத்துக்களை ஒப்புவித்திருந்த உக்கிராணக்காரர்களிடம் கணக்குக் கேட்பதே முதலாவது அடையாளமாக இருக்கிறது. (மத் 25:19; லூக் 19:15) “தேவனுடைய வீட்டில் தான் நியாயத்தீர்ப்பு முதல் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.” மேலும் நமது கர்த்தருடைய முதலாம் வருகையானது - இப்பொழுது நடப்பதைப் போலவே, அக்காலத்திலே அவரது பிரசன்னம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. தற்கால வேதபாரகர்களும் பிரதான ஆசாரியர்களும் தங்களுடைய போதனைகளை (வழக்கங்கள் மற்றும் விசுவாசங்கள் ஆகியவற்றை) சரிப்படுத்தும்படி பீதியிலும் குழப்பத்திலும் இருக்கின்றனர். இதே போலவே பரிசேயர், ஆசாரியர்கள், நியாய சாஸ்திரிகள் ஆகியோர் இருந்தனர்.

ஆனால் முதலாம் வருகையில், உண்மையில் தகுதியானவர்களாய் தேவன் எண்ணிய தாழ்மைமிக்க இஸ்ரவேலர்கள், குழப்பம் அடைவதற்குப் பதிலாக தெளிவைப் பெற்றிருந்தனர். ஆகவே தான் அவர்களைப் பார்த்து, “உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினாலும், உங்கள் காதுகள் கேட்கிறதினாலும், அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள். அநேக தீர்க்கதரிசிகளும், நீதிமான்களும்

நீங்கள் காண்கிறவைகளைக் காணவும், நீங்கள் கேட்கிறவைகளைக் கேட்கவும் விரும்பியும், காணாமலும் கேளாமலும் போனார்கள்” என்று நமது கர்த்தர் கூறினார். (மத் 13:16,17) அந்தப்படியே தற்போது மனுஷ குமாரனுடைய இரண்டாம் பிரசன்னத்தில் தெய்வீக வார்த்தைகள் வெளியரங்கமாக்கப்பட்டது. தெய்வீக திட்டத்தின் தெய்வீக காலத்தையும் வேளையையும் குறித்த பகுத்தறியும் உணர்வும், மற்றும் “பாபிலோனின்” குழப்பம் ஆகியவை இராஜாவின் பிரசன்னத்திற்கு மிகுந்த திருப்திகரமான அத்தாட்சிகள்.

“அப்பொழுது, மனுஷ குமாரன் வானத்தின் மேகங்கள் மேல் வருகிறதைப் பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரும் கண்டு புலம்புவார்கள்.” மத் 24:30

பூமியின் சகல கோத்திரங்களோ கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தைக் குறித்து “வானத்தில்” மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அடையாளம் அல்லது நிரூபணத்தைக் காணமாட்டார்கள். வஞ்சனையற்ற சபையினராலும் மட்டுமே இது கண்டு போற்றப்படும். அதுமட்டுமன்றி மாம்சீக கண்களால் கர்த்தரை அவர்கள் என்றுமே காணவும் மாட்டார்கள். ஏனெனில் மாம்சீக கண்களால் காணும்படி அவர் இனியும் மாம்சீக ஜீவி இல்லை. (தொகுதி 2, அத்தி.5) “இன்னும் கொஞ்சகாலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது” என்ற நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை நினைவு கூற வேண்டும். (யோவா 14:19) “நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம்,” மேலும் “அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதற்கு” முன் நமது கர்த்தரைப் போலவே ஆவியில் மறுரூபமாக்கப்படுவோம் (1 கொரி 15:51-53; 1 யோ 3:2) என்று சபைக்கான அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். ஆனால் இதற்கு மாறாக, பூமியின் கோத்திரங்கள் எல்லாம் உபத்திரவத்தின் மேகங்களையும், வானங்களை அசைக்கும்படியான குழப்பங்களையும் கண்டு, இதுவே பூமியையும் அசையப்பண்ணும் ஒரு புயல் என்பதை உணர்ந்து கொள்வர். (எபி 12:26,27 ஐ பார்க்கவும்) அது மட்டுமன்றி அந்த மகா உபத்திரவ காலத்தின் நாட்களில் பொதுவாகவே யாவரும் புலம்புவார்கள்; மேலும் அந்தப் புயல்-ன் முடிவில் மனுக்குலம் முழுவதும் தங்களுடைய அறிவின் கண்களால்

புதிய ராஜாவை உணர்ந்து அடையாளம் கண்டுகொள்வார்கள்; தங்களுடைய பாவத்துக்காகவும், தங்களுடைய நீங்காத குருட்டாட்டத்தினால் அவரை நிராகரித்ததற்காகவும் (யூதர் முதல் செய்தது) புலம்புவார்கள். சக.12:10-12 ஐ பார்க்கவும்.

“வலுவாய்த் தொனிக்கும் எக்காள (சத்த)த்தோடே அவர் தமது தூதர்களை அனுப்புவார்; அவர்கள் அவரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை வானத்தின் ஒருமுனை முதற்கொண்டு மறுமுனை மட்டும் நாலு திசைகளிலுமிருந்து கூட்டிச் சேர்ப்பார்கள்.” (சினயாட்டிக் மூலப்பிரதியில் “சத்தம்” என்ற வார்த்தை இல்லை.) மத் 24:31

“அறுவடை” என்னும் இந்தப் பணியானது இந்த இடைக்காலத்தில் முன்னேற்றம் அடையும். தூதர்கள் (பூமியின் புதிய ராஜாவின் தூதர்கள்) இந்த பிரித்தெடுக்கும் பணியைச் செய்வார்கள். இது உலகுக்கும் சபைக்கும் இடையில் அல்ல- பெயரளவிலான சபையில் தற்கால வானங்களில் இருக்கும் பெயரளவிலான ஊழியர்களிடையே ஒரு பிரித்தெடுக்கும் பணி நடைபெறும். இந்த பணியானது பல்வேறு அடையாளங்களின் மூலமாய் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பதர்களி-ருந்து கோதுமையைப் பிரித்து எடுத்து களஞ்சியத்தில் சேர்க்கும் பணியாகும்; (மத் 13:30) மேலும் நல்ல மீன்களை கூடையில் சேர்த்து, ஆகாதவைகளை (சுவிசேஷ வலையினால் பிடிக்கப்பட்டவைகளை) கடல்-ல் எறியும்படியான பணியாகும்; (மத் 13:47-49) இதுவே அவரது சம்பத்தைச் சேர்க்கும் பணி; (மல் 3:17) இதுவே “என் ஜனங்களை” பாபிலோனை விட்டு வெளியே புறப்படச் சொல்லும் அழைப்பு (வெளி 18:14); இதுவே புத்தியற்ற கன்னிகைகளிடையே இருந்து புத்தியுள்ள கன்னிகைகளை பிரித்தெடுக்கும் நடுராத்திரி சத்தம்; (மத்:25:6) மேலும் நான்கு காற்றுகளினால் எல்லா திசைகளி-ருந்தும் கிறிஸ்தவ-மண்டலத்தின் தெரிந்து கொள்ளப்படாதவரில் இருந்து, “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைக்” கூட்டிச் சேர்த்தல் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆவியின் சரீரத்தில் உள்ள தூதர்கள், இறக்கைகளோடு தோன்றி, ஒரு மாபெரும் எக்காளத்தை ஊதிக் கொண்டு வானில்

பறந்து, இங்கும் அங்கும் சில பரிசுத்தவான்களை பிடிப்பது போன்ற காட்சியையோ அல்லது சொல்லர்த்தமான மீன்கள், சொல்லர்த்தமான கூடைகளில் போடப்படுவதையோ அல்லது சொல்லர்த்தமான கோதுமை மணிகள் சொல்லர்த்தமான களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படுவதையோ நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. நமது கர்த்தரால் இந்த அறுவடையில் பயன்படுத்தப்படும் தேவதூதர்கள் அல்லது தூதுவர்கள் என்பது இந்த யுகம் முழுவதிலுமாக தமது சுவிசேஷ வேலையில் அவர் உபயோகப்படுத்திய பூமிக்குரிய பணியாளர்கள், பரிசுத்த ஆவியினால் உற்பவித்து பிறந்தவர்களான “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புதிய சிருஷ்டிகளே” என்று நாம் நம்புகிறோம்.

நிஜமான “யூபி-யின் எக்காளம்” என்று நாம் புரிந்துகொள்ளுகிறதான “அந்த வலுவாய் தொனிக்கும் எக்காளம்” (வெளி 11:15-18) ஆறாம் எக்காளத்தை தொடர்ந்து அடையாளமாய் கூறப்பட்டிருக்கும் ‘ஏழாவது எக்காளம்’ ஆகும். ஆனால் எந்த எக்காளமும் உண்மையான சத்தத்தை என்றுமே எழுப்பியது இல்லை. அது 1874 அக்டோபர் முதல் ஆயிர வருட ஆட்சியின் முடிவுவரைக்கும் அடையாளமாய் தொடர்ந்து ஒத்துக் கொண்டேயிருக்கும். இந்த எக்காளத்தொனி தொடங்கியதி-ருந்து ‘அறுவடை’யும், சேகரிப்பும், பிரித்தெடுத்தலும் ஆரம்பித்து, இந்த தற்போதைய வானங்களி-ருந்து (சபை அதிகார ஒழுங்குகள்) ‘தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கோதுமை’கள் யாவும் சேகரிக்கப்பட்டு கர்த்தரிடத்தில் சேர்க்கப்படும் வரை தொடர்ந்து நடக்கவேண்டும். அந்த “தேவ தூதர்கள்” (தூதுவர்கள்) பிரித்தெடுத்தலை உண்டாக்கக்கூடிய கர்த்தருடைய வார்த்தையின் செய்தியைக் கொண்டு சென்று அவரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைச் சேகரித்து அவரிடத்தில் ஒப்புவிப்பார்கள்.

இப்பொழுது அந்தகார இருளினின்று ஆச்சரியமான ஒளிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய உத்தமமான ஜனங்களுக்கு - பிறர் காண முடியாததைக் காணவும், கேட்க முடியாதவைகளைக் கேட்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள், தங்களுடைய கர்த்தருடைய தூதர்களாக, செய்தியாளராக, பணியாளராக, அவருடன் உடன்-வேலையாட்களாக யுகம் முழுவதிலும், இந்த வேலையிலும்,

இன்னும் அதே போன்ற பிற வேலைகள் எல்லாவற்றிலும் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலாக்கியமாக இருக்கிறது. அவரது கிருபையினால் உழுது, விதைத்து, நீர்பாய்ச்சிய அதே வகுப்பினர் தற்போது பிரதான அறுவடையாளருடன் அறுக்கவும் செய்வார்கள்.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் அருகாமை

“அத்திமரத்தினால் ஒரு உவமையைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அதிலே இளங்கிளை தோன்றி, துளிர்விடும்போது, வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்று என்று அறிவீர்கள். அப்படியே இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் காணும் போது (தேவனுடைய ராஜ்யம் லூக் 17:21), அவர் சமீபமாய் வாசலருகே வந்திருக்கிறார் என்று அறியுங்கள். இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்குமுன்னே இந்தச் சந்ததி ஒழிந்து போகாதென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” மத் 24:32-35

வெளியரங்கமாக நிறைவேறவில்லை என்று கூறி இந்தப் பகுதியை அவிசுவாசிகள் தடுத்து வைத்தனர். ஆகவே இதனால் நமது கர்த்தர் ஒரு கள்ளத் தீர்க்கதரிசி என்று நிரூபிக்கப் பார்க்கின்றனர். கி.பி.70 ம் ஆண்டின் இஸ்ரவே-ன் தேசிய அரசிய-ன் வீழ்ச்சியோடு தொடர்புடைய உபத்திரவங்களுடன் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை இவர்கள் முழுவதுமாய் ஒப்பிட்டு “அந்த சந்ததியார் மற்றும் அநேகர் இவைகள் எல்லாம்” சம்பவித்து நிறைவேறுவதைக் காணாமல் மரித்துவிட்டனர் என்று அவமரியாதையாக குறிப்பிடுகின்றனர். நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசனம் சரியாக புரிந்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏனெனில் கி.பி.70ல் இஸ்ரவேலின் மீதான உபத்திரவத்தின் உச்சநிலையினுடைய ஒரு பகுதியையே இது குறிப்பிடுகிறது என்பதே இதற்குரிய நமது பதில்.

ஆனால் இந்த ஆட்சேபனையை எதிர்கொள்வதற்காக, சில குறிப்பிட்ட கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் - “இந்த சந்ததி” என்ற வார்த்தை உண்மையில் ‘இந்த இனம்’, ‘யூதர்கள்’ என்பதையே குறிக்கின்றது என்றும், இவர்கள் இந்த தீர்க்கதரிசனம் எல்லாம் நிறைவேறித்தீரும் மட்டும் ஒழிந்து போவதில்லை என்றும் கூறி வழிநடத்திச் சென்றனர்.

ஆனால் இந்த விளக்கத்தை பல்வேறு காரணங்களினால் நாம் மறுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

(1) 'சந்ததி' அல்லது 'இனம்' என்ற வார்த்தைகள் பொதுவான ஒரே அடிப்படை அல்லது ஆரம்ப இடத்தி-ருந்து வருவதாக இருப்பினும், அவைகள் ஒரே மாதிரியானவைகள் அல்ல ; வேதாகம உபயோகத்தில் அந்த இரு வார்த்தைகளுமே முற்றிலும் வேறுபட்டவைகளாக இருக்கின்றன.

புதிய ஏற்பாட்டில் சந்ததி என்ற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்படும் போது அது இனம் அல்லது வருங்கால தலைமுறை என்ற அர்த்தத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்போதுமே கிரேக்க பாதம் 'ஜென்னேமா' (Gennema) (மத்3:7; 12:34; 23:33; லூக் 3:7ன்படி) அல்லது 'ஜெனோஸ்' (Genos) (1பேது 2:9) என்பது-ருந்து வந்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் 3 வேறுபட்ட பதிவுகளிலும் நமது கர்த்தர் முற்றிலும் மாறுபட்ட கிரேக்க வார்த்தையான 'ஜெனியா' (Genea) என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தி சிறப்பைக் கூட்டியிருக்கிறார். இது இனம் என்று அர்த்தம் கொடுக்காமல், நமது ஆங்கிலம் குறிப்பிடும்படியான அதே 'சந்ததி' என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்த கிரேக்க வார்த்தையான 'ஜெனியா' (Genea) என்பது இனம் என்ற அர்த்தத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பது இதனுடைய பிற உபயோகங்களில் நிரூபணமாகிறது. ஆனால் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழும் ஜனங்களைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது; இதற்கு ஆதாரமாக நாம் காண்பது மத் 1:17; 11:16; 12:41; 23:36; லூக் 11:50,51; 16:8; அப் 13:36; கொலோ 1:26; எபி 3:10

(2) நமது கர்த்தர் யூத இனத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கமாட்டார், மேலும் இனம் என்று குறிக்கும் ஒரு கிரேக்க பதத்தை உபயோகப்படுத்தியிருப்பார் என்பதும் சரியாக இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் யூத இனம் என்பது அப்போஸ்தலரது கேள்வியோ அல்லது அதற்குரிய நமது கர்த்தரின் பதிலோ அல்ல. இந்த தீர்க்கதரிசனத்தில் இஸ்ரவேல் குறிப்பிடப்படவோ, சொல்லப்படவோ இல்லை. இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்கும் முன்னே இந்த சந்ததி

ஒழிந்துபோகாதென்று - இது எந்த இனத்தை, எப்படிப்பட்ட இனத்தை குறிக்கிறது என்ற விஷயமானது கேள்விக்குறியாகவே விடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் குறிப்பிட்ட எந்த இனமும் இதில் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. ஆகவே, ஒருவேளை, யூத இனம் என்று குறிப்பிடுவதாகக் கூறப்படும் இது மனுசுலத்தையே சந்ததி என்ற வார்த்தையால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதே சரியாக இருக்கக்கூடும்.

ஆனால் இங்கு ஜெனியா (Genea) என்று குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற இடங்களில் இருப்பதைப் போலவே சந்ததி என்று பொருள்படுவதாகவும், நமது கர்த்தருடைய வார்த்தை சவிசேஷ யுகம் முழுவதையும் வியாபிக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசனம் என்பதையும் புரிந்து கொண்டுவிட்டால் "இந்த சந்ததி (சூரியன், சந்திரன் அந்தகாரப்படுதல், நட்சத்திரங்கள் உதிர்தல் போன்ற - நமது கர்த்தரால் விவரிக்கப்பட்டு, அப்போஸ்தலரால் கேட்கப்பட்ட அடையாளங்களை சாட்சி கூறும்படியான) இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்கும் முன்னே ஒழிந்து போகாது" என்ற வாக்கைப் புரிந்து கொள்வதில் நமக்கு கஷ்டம் ஏதும் இருக்காது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் - குறிப்பிடப்பட்ட அடையாளங்கள் யுகத்தின் முடிவு சமயத்தில் ஒரு சந்ததியின் சகாப்தத்திற்குள் நடந்துவிடும் என்பதாகும்.

அத்திமரம் துளிர்விடுவது என்பது ஒரு சாதாரண குறிப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் அது அப்படி அல்ல. ஒரு அத்திமரத்தின் மீதான நமது கர்த்தரின் சாபத்தைக் குறித்த விசித்திரமான சூழ்நிலையின் விளக்கமானது - அந்த மரத்தில் பழம் காணப்படாததால் நேரடியாகப் பட்டுப்போவதைக் (மத் 21:19,20) குறிப்பிடும் போது, இந்த தீர்க்கதரிசனம் யூத தேசத்தைக் குறிப்பதாகவே நம்மை நம்பச்செய்யும் விதத்தில், கவனத்தைக் கவர்கிறது. அப்படியானால் அடையாளமான வகையில் அது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான இஸ்ரவேலர் பாலஸ்தீனத்திற்குத் திரும்பி வருவதற்காக மட்டுமே அன்றி, யாவரும் அறிந்தவண்ணமாய் சீயோன் இயக்கம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு, உலகின் எல்லா பகுதிகளி-ருந்தும் வரும் பிரதிநிதிகளின் கூட்டத்தைக் கூட்டி பாலஸ்தீனத்தில் யூத அரசாங்கம் மறுகட்டமைப்பு

செய்வதற்கான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. இந்தத் துளிகள் வளர்ந்து விருத்தி அடையலாம். ஆனால் 1914 அக்டோபருக்கு முன் “புறஜாதியாரின் காலத்தின்” பூரண முடிவுக்குமுன் நல்ல கனியை கொடுக்காது. (1914க்கு பிறகு நவ.2, 1917ல் ஏற்பட்ட “பால்ஃபோர்பிரகடனம்” தான் யூத நாடு உருவாக முதல் படி.)

ஒரு “சந்ததி” என்பது ஒரு நூற்றாண்டுக்குச் சமமாக (நடைமுறையில் தற்கால அளவு) அல்லது நூற்றியிருபது ஆண்டுகளுக்கு சமமாக மோசேயின் காலகட்டத்தின் மற்றும் வேதாகம அளவுப்படி எண்ணப்படலாம். (ஆதி 6:3) முதலாவது அடையாளத்தின் தேதிப்படி 1780ம் வருடத்தி-ருந்த ஒரு நூறு வருடத்தை கணக்கிட்டு, அந்த அளவு 1880ஐ அடையக்கூடும். மேலும் நமக்குத் தெரிந்தபடி ஒவ்வொரு முன் குறிக்கப்பட்ட காரியமும் அந்த நாளில் நிறைவேறித்தீர் ஆரம்பித்திருந்தன. அறுவடை அல்லது கூட்டிச் சேர்க்கும் காலம் அக்டோபர் 1874ல் ஆரம்பிக்கிறது; இராஜ்யத்தின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ராஜாவாக நமது கர்த்தர் தமது மகாவல்லமையான அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வது ஏப்ரல் 1878லும், மேலும் உபத்திரவத்தின் காலம் அல்லது “கோபாக்கினையின் நாள்” தொடங்கியது அக்டோபர் 1874. (காலம் சம்பமாயிருக்கிறது என்ற தொகுதியில் 1916ல் ஆசிரியர் தனது முகவுரையில் உலக ராஜ்யங்கள் படிப்படியாக நீக்கப்படுவதைக் குறித்து எழுதுகிறார்.) மேலும் அது 1915ல் முடிவுபெற்று அத்திமரம் துளிர்விடுதல் ஆரம்பமாகும். இதற்கு முரண்பாடில்லாதவர்கள் கூறுவது என்னவெனில், சூரிய சந்திரன் அந்தகாரப்படும் முதல் அடையாளத்தி-ருந்து கணக்கிடுவது போல, நட்சத்திரங்கள் உதிரும் கடைசி அடையாளத்தி-ருந்து இந்த நூற்றாண்டு அல்லது சந்ததி சரியாகக் கணக்கிடப்படக் கூடும்; மேலும் 1833ல் ஒரு நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் பயன்படுத்துவதற்கு இன்னும் தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்த நட்சத்திரங்கள் விழுந்த அடையாளத்தைக் கண்டவர்கள் பலர் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் நம்முடன் நடந்து கொண்டிருப்பவர்கள், ஏற்கெனவே இங்கு இருப்பவைகளை இனியும் வரட்டும் என்று எதிர்நோக்குவதில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே முன்னேறிக்

கொண்டிருக்கும் காரியங்களின் பூரண நிறைவுக்காகக் காத்திருக்கின்றனர். அல்லது ஆண்டவர் சொல்-யிருக்கிற படியினால், “இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் காணும் போது,” மேலும் அத்தோடு “மனுஷ குமாரனின் அடையாளம் வானத்தில் தோன்றுவது,” துளிர்விடும் அத்திமரம் மற்றும் “தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட” வரை கூட்டிச் சேர்த்தல் ஆகிய யாவும் அடையாளங்களாகக் கணக்கிடப்படுவதால், 1878 முதல் 1914 வரையிலான 36 1/2 வருடங்கள் - இன்று ஒரு சராசரி மனிதனுடைய வாழ்நாள் - ‘சந்ததி’ என்று கணக்கிடுவது முரண்பாடாக இருக்க முடியாது.

“அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் பிதா ஒருவர் தவிர, மற்றொருவனும் அறியான், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள், குமாரனும் அறியார்.” (மத் 24:36, சினயாட்டிக் மூலப் பிரதி. மாற் 13:32,33ஐ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்) “அக்காலத்தை நீங்கள் அறியாதபடியால் எச்சரிக்கையாயிருங்கள், விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்.”

அநேகருக்கு இந்த வார்த்தைகள் விவரிப்பதைவிட அதிகமான பொருளை உணர்த்துவதாகத் தெரிகிறது; இது ஒரு பூட்டைப் போட்டு வேதத்தின் தீர்க்கத்தரிசனங்கள் யாவையும் உபயோகமற்றவையாக மாற்றி விட்டதாக, இவர்கள் இதைக் குறித்து எண்ணுகின்றனர். “எந்த மனுஷனுமே என்றுமே அறியமாட்டார்கள்” என்று நமது கர்த்தர் சொல்-விட்டதைப் போல் நினைக்கின்றனர். ஆனால், “எந்த மனுஷனும் (இப்பொழுது) அறியான்,” என்று மட்டுமே கூறியிருக்கிறார். அதுவும் காலங்களையும், வேளைகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு யாருக்கு ஏற்ற காலமாயில்லாது இருந்ததோ அவர்களிடம் கூறினார். அவர்கள் அவரைப் பற்றி அறிந்திருந்தார்கள். நிறைவேறித்தீரும் அளவிற்கு மிகவும் அருகாமைக்கு முன்னேறிவிட்ட விஷயங்களை “பரலோகத்திலுள்ள தூதர்கள்” மற்றும் “குமாரன்” ஆகியோர் முழுமையாயும் தெளிவாயும் தற்போது அறிந்திருப்பார்களா என்று யாரால் சந்தேகிக்க முடியும்? மேலும் ஒருவேளை இந்த வார்த்தையின்படியே அறியப்படுவது தற்போது தடுக்கப்படாமல் இருக்குமேயாகில், “நமக்கு போதனையாக முன்பு எழுதப்பட்ட” எல்லா சத்தியத்தையும் புரிந்து கொள்ளத் தேடுவதி-ருந்து தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் தற்போது இந்த

வார்த்தையினால் தடை செய்யப்படவில்லை. உண்மையில் அப்பொழுது இருந்த தன்னுடைய ஜனங்களோ அல்லது முத்திரையை உடைக்கும் காலம் வரையிலோ அந்த தேதியை அறிந்து கொள்வது என்பது பிதாவின் சித்தமாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் நமது கர்த்தர் அந்த சம்பவங்களின் மார்க்கத்தை விவரித்து, அவர்கள் விழித்திருந்து ஜெபம் செய்து, இவ்வண்ணமாக உத்தமமாகத் தொடர்ந்து இருந்தால், அவர்கள் ஏற்ற வேளையில், இருளில் விடப்படாமல் காணவும், உணரவும் செய்வார்கள் என்று அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்.

தேவன் தனது தீர்க்கத்தரிசி தானியேல் மூலமாய், இந்த வேளையில் தீர்க்கதரிசனத்தையும், தரிசனங்களையும் “ஞானவான்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள்,” மேலும் “துன்மார்க்கரில் ஒருவனும் உணரான்” என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். (தானி 12:9,10) இத்தோடு கூட அப்போஸ்தலர் பவுல் தனது சாட்சியையும் சேர்க்கிறார். “சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப் போல் உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தி-ருக்கிறவர்களல்லவே,” முழு உலத்தின் மேலும் இவ்வண்ணமாக இது வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. “ஆகையால் இனிச் சம்பவிக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி, மனுஷகுமாரனுக்கு முன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு ஜெபம் பண்ணி விழித்திருங்கள்.” லூக் 21:36

நோவாவின் காலத்தைப் போல “அவர்கள் உணராதிருந்தார்கள்”

“நோவாவின் காலத்தில் எப்படி நடந்ததோ, அப்படியே மனுஷகுமாரன் பிரசன்ன (கிரேக்கபதம்-பரோஷியா) காலத்திலும் நடக்கும், எப்படியெனில், ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்னான காலத்திலே நோவா பேழைக்குள் பிரவேசிக்கும் நாள் வரைக்கும் ஜனங்கள் புசித்தும், குடித்தும், பெண் கொண்டும், பெண் கொடுத்தும், ஜலப்பிரளயம் வந்து அனைவரையும் வாரிக் கொண்டு போகும்படி உணராதிருந்தார்கள். அப்படியே மனுஷ குமாரன் பிரசன்ன காலத்திலும் நடக்கும்.” மத் 24:37-39

நோவாவின் காலத்தினுடைய துன்மார்க்கத்தையும், கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தின் காலத்தினுடைய துன்மார்க்கத்தையும் ஆண்டவரின் வார்த்தைகள் ஒப்பிட்டு பேசுகிறது. அநேகரால் இந்த எடுத்துக்காட்டின் உண்மையான கருத்து கவனிக்கப்படாமல் போகிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்டதொரு ஒப்புமை நியாயமானதும், சரியானதுமாக இருக்கின்ற போதிலும், இப்படிப்பட்ட ஒப்புமை புரிந்து கொள்ளப்படாமல் தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது. அறியாமையின் ஒற்றுமையை புரியவைக்கவே இந்த உவமை கூறப்பட்டது. நோவாவும் அவன் குடும்பத்தினரும் மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். ஜனங்களோ இதை அறியாதிருந்தனர். ஆனால் எப்போதும் போல திருமணம் செய்தல், நடுதல், கூடுதல், புசித்தல், குடித்தல் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தனர். இந்த யுகத்தின் முடிவில் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தின் போதும் அதேவிதமாய், வரவிருக்கும் மகா உபத்திரவத்தின் சமயத்தில் அவரது பிரசன்னத்தை அறிந்திருப்பவர்களே, அல்லது வரப்போகிற காரியங்களையும் அல்லது காரணத்தையும் அல்லது அதன் விளைவுகள் குறித்த தெளிவான அறிவைப் பெற்றிருப்பவர்களே, கர்த்தருடைய ஜனமாக இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் இதை அறியமாட்டார்கள்.

லூக்கா (17: 26-29)லும் இதே பாடம் போதிக்கப்படுகிறது. மேலும் நோவா மற்றும் லோத்தின் அயலாருக்கு அவரவர் காலத்தில் வரப்போகும் உபத்திரவத்தைக் குறித்து அறியாமை சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. அதேவிதத்தில் மனுஷகுமாரனின் நாட்களில் வரப்போகும் உபத்திரவத்தைக் குறித்த அறியாமையில் அவர் வந்து பிரசன்னமான பிறகும் இருப்பார்கள். இன்று நம்மைச் சுற்றி இவை நிறைவேறியிருப்பதை நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். இந்த உலகம் குழப்பமும் திகிலும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால் மனுஷகுமாரனுடைய பிரசன்னத்தையும், ‘அறுவடை’ தற்போது நடந்து கொண்டிருப்பதையும் அது அறியாமல் இருக்கிறது. வரப்போகும் உபத்திரவத்தை அவர்களால் ஓரளவுக்கு யூகிக்க முடிந்தாலும் அதற்கு அப்பால் இருக்கும் ஆசீர்வாதத்தை அவர்களால் அனுமானிக்க முடியாது.

“மனுஷகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலும் (ஏற்கெனவே

வந்திருக்கிறார்) அப்படியே நடக்கும். (முதல் விழித்திருக்கும் அவரது கன்னிகைகளுக்கும் பிறகு உபத்திரவத்தில் எல்லா மனுஷருக்கும் வெளிப்படுத்தப்படும்.) அந்நாளிலே வீட்டின் மே-ருப்பவன் வீட்டிலுள்ள தன் பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு போக இறங்காமல் இருக்கக்கடவன்; அப்படியே வய--ருக்கிறவன் பின்னிட்டுத் திரும்பாமலும் இருக்கக்கடவன்; லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். தன் ஜீவனை இரட்சிக்க வகைதேடுகிறவன் (மனசாட்சியினை விட்டுக் கொடுத்தும், பாபிலோனிலேயே தங்கியிருந்தும்) அதை இழந்து போவான்; இழந்து போகிறவன்(தற்போதைய வாழ்வின் தேவைகளை தியாகம் செய்பவன்) அதை உயிர்ப்பித்துக் கொள்ளுவான் - நித்ய காலமாக. லூக் 17:30-33

இவ்விதமாய் “மனுஷகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலே” சவிசேஷயுக முடிவுக்கான இந்த வார்த்தைகளை லூக்காவின் சவிசேஷம் பிரயோகப்படுத்துகிறது.

“லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்பது நமது கர்த்தருடைய குறிப்பிடும்படியான எச்சரிப்பு. கி.பி. 70ல் யூதேயாவி-ருந்து ஓடிவந்தவர்களுக்கு இந்த கட்டளை ஓரளவிற்கே பொருத்தமானதாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் சவிசேஷ யுகத்தின் இந்த முடிவு காலத்தில் இருக்கும் தேவனுடைய ஜனத்திற்கு எத்தனை கடுமையான ஓர் எச்சரிப்பாக இருக்கிறது. பாபிலோன் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டு, “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படி அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற கர்த்தருடைய செய்தியைக் கேட்கும் போதும், லோத்தையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் சோதோமைவிட்டு வெளியேறும்படி துரிதப்படுத்திய தூதர்களின் குரலைப் போலவே இருக்கிறது; அவர்கள் கூறியது: “இந்த சமூகியில் எங்கும் நிலலாதே, உன் ஜீவன் தப்ப ஓடிப் போ, பின்னிட்டுப் பாராதே, நீ அழியாதபடிக்கு மலைக்கு ஓடிப் போ.” ஆதி 19:17

கிறிஸ்தவ மண்டலமாகிய “அந்த மகா நகரம் (பாபிலோன்)

சோதோம் என்று ஞானார்த்தமாய் அழைக்கப்படுகிறது.” வெளி 11:8 என்பதை நாம் நினைவு கூறும் போது இந்த எடுத்துக்காட்டு இன்னும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அறிவுறுத்தப்பட்டபடியே ஓடிப்போக ஆரம்பித்தபின் லோத்தின் மனைவி பின்னால் இருந்தவைகளை அடையும் விருப்பத்துடன் “பின்னிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.” அந்தப்படியே தற்போது பாபிலோனை விட்டு கர்த்தருடைய பர்வதத்துக்கு (ராஜ்யத்துக்கு) ஓடிப் போகும் சிலரும் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு முன் இருக்கும் காரியங்களைவிட, பின்னிருக்கும் காரியங்களில் அதிக அக்கரை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். கீழானவைகளை நாடாமல் மேலானவைகளை நாடுபவர்களே ஓட்டத்தை கடைசி மட்டும் ஓடி முடிப்பார்கள். பரிசுத்தவான்களின் இந்த ஊக்கத்துடனான விடாமுயற்சியானது இருதயத்தின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பி-ருந்து ஊற்றெடுத்து வருகிறது; மற்றவர்கள் யாவரும் பந்தயப் பொருளை பெரும்படியாய் ஓடாமல் தோற்றுப் போவார்கள்.

ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான் மற்றவன் கைவிடப்படுவான்

“அந்த ராத்திரியிலே ஒரே படுக்கையில் படுத்திருக்கிற இரண்டு பேரில் ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான், மற்றவன் கைவிடப்படுவான்.” லூக் 17:34

ஆயிரவருடத்தின் விடியற்காலம் வருகிறது, இராக்காலமும் வருகிறது (ஏசா 21:12) என்று தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய் கர்த்தர் நமக்கு தெரிவிக்கிறார். அது ஒரு உபத்திரவத்தின் இரவாக இருக்கும். இதன் முற்பகுதியில் பரிசுத்தவான்கள் யாவரும் பாபிலோனை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டு கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவார்கள். ஏசாயா உபயோகித்திருக்கும் (ஏசா 28:20) ‘படுக்கை’ என்ற வார்த்தையோடு கூட இது ஒத்துப் போகும்படியாக இருக்கிறது. இது மனித விசுவாசப் பிரமாணங்களை அடையாளமாகக் காண்பிக்கலாம். இவைகள் கிறிஸ்துவில் “பாலகராக” இருப்பவருக்குப் போதுமான நீளமுடையதாகவும், ஆனால் வளர்ந்துவிட்ட “மனிதன்” கால்

நீட்டிப்படுக்க அதன் நீளம் போதாததாகவும் இருக்கிறது. இது பல்வேறு “மனித போதனைகள்” என்பதே உண்மை; ஆனால் இவை தேவனுடைய வார்த்தையின் போதனைகளி-ருந்து மிகவும் மாறுபட்டவை; தேவ வார்த்தையின் நீளமும், அகலமும், மனித அறிவை மிஞ்சியது. உதாரணமாய், நமது நண்பர்களான “கேல்வனிஸ்ட்”-ருகளால் போதிக்கப்பட்ட “தெரிந்தெடுத்தலைக்” குறித்த போதனை, கிறிஸ்துவின் பாலகராக மட்டுமே இருக்கும் அநேகருக்கு ஓய்வெடுக்க மிகவும் போதுமான ஒன்றாக இருக்கிறது.

இவர்களது அறிவு அதிகப்படியான பயிற்சியை என்றுமே பெற்றிருக்கவில்லை; ஆனால் தற்கால பகல் வெளிச்சத்தின் அறிவில் அந்தக் குழந்தைகள் விழித்தெழுந்து, கிருபையினாலும் ஞானத்திலும் வளர்கின்றனர். மேலும் ஒரு தப்பறையான இறையியல் மூலமாய் குறைக்கப்பட்டு விட்ட தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களால் தங்களைச் சுற்றி மூடிக் கொள்ள ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்கின்றனர். ஆனால் தன்னை திருப்திகரமாக மூடிக்கொள்ள அவனால் முடியவில்லை; இவை எல்லாவற்றுடன் இவனும் இவனது எல்லா நண்பர்களும் “தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்” என்ற நிச்சயம் இல்லாமல் சில்-ட்டுப் போகும் பயத்துடன் சந்தேகம் இவர்கள் மீது பரவுகிறது; மேலும் விரைவில் இப்படி வளர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிப்பட்டதொரு சங்கடமான இக்கட்டி-ருந்து வெளிவருவதை ஒரு விடுதலையாகக் காண்கின்றனர்; மேலும் பிதாவின் சித்தத்தை அறியவும் அதன்படி செய்யவும் விரும்புகிற யாவருக்கும் தேவன் பொதுவாக தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தை அனுப்பி, “இதைவிட இடவசதியுள்ள” சத்தியத்துக்கு வழிநடத்திச் சென்று அபரிதமான போர்வையுடன் கூடிய உண்மையான ஓய்வை அளிக்கிறார். எனினும் மிகவும் பெரும்பான்மையான மற்றவர்கள், தங்களுடைய பல்வேறு சிறு தொட்டில்களில் மிகுந்த திருப்திகரமாக, சௌகரியத்துடன் தங்கிவிடுகின்றனர். ஏனெனில், கிறிஸ்தவ அறிவிலும் அனுபவத்திலும் அவர்கள் ‘மனிதர்கள்’ அல்ல ‘பாலகரே.’ “ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான். மற்றவன் கைவிடப்படுவான்.”

“அப்பொழுது, இரண்டு பேர் வய-ல் இருப்பார்கள்; ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான், ஒருவன் கைவிடப்படுவான்.” மத் 24:40

“உலகமே அந்த வயல்” நமது கர்த்தர் மேலும் விளக்குகிறார்; மேலும் இந்த விளக்கத்தில் பாபிலோனுக்கு வெளியில் பேர் சபையான “வீட்டிற்கு” வெளியில் இருக்கும் ஒரு நிலை எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக நாம் போதிக்கப்படுவதாவது: “வெளியில் வரும்” எல்லாருமே “சேர்க்கப்படுவது” இல்லை. ஆனால் “சம்பத்துக்கள்” எங்கிருந்தாலும் தேடி கண்டுபிடிக்கப்படுவார்கள். “கர்த்தர்தம்முடையவர்களை அறிவார்.” மேலும் இந்த அறுவடையின் சேகரிப்பில் தம்முடைய சம்பத்துக்களை அவர் அடையாளமிடுகிறார். தம்முடைய ராஜ்யத்தில் தம்முடன் உடன் சுதந்திரவாளிகளாகும்படி - தமது “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைச்” கூட்டிச் சேர்க்கிறார்.

“இரண்டு ஸ்திரீகள் எந்திரம் (அரைக்கும் கல்) அரைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; ஒருத்தி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான், ஒருத்தி கைவிடப்படுவான்.” மத்: 24:41; லூக் 17:35

எந்திரம் (அரைக்கும் கல்) என்பது உணவு தயாரிக்கப்படும் ஒரு இடமாக இருக்கிறது; ஊழியர்களும், இறையியல் பள்ளிகளும், “பாபிலோனுக்குரிய” ஆவிக்குரிய உணவை அரைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும், இதில் மிகவும் மோசமான தானியத்தை, “அசுத்தமான உணவை” அரைக்கும் பணியைச் செய்கின்றனர். இங்கு விநியோகிக்கப்படும் உணவு உமியும், தவிடும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. இது ஆவிக்குரிய வாழ்வையும், வ-மையையும் நிலைநிறுத்தக் கூடியது அல்ல என்ற புகாரானது அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. மேலும் எந்திரம் அரைக்கும் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய சொந்த சபையினர் கொடுப்பதையே தயாரிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றான். இவனால் தனக்கென்று ஒரு ஸ்தானத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டு “ஏற்ற வேளையிலே போஜனத்தை,” “சுத்தமான உணவை” விசுவாச வீட்டாருக்குக் கொடுக்க முடியாது. ஆகையால் “தற்கால சத்தியம்” சில எந்திரம் அரைப்பவர்களை மட்டும் சேகரித்துக் கொண்டு மற்றவைகளை விட்டுவிடுகிறது. ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான், மற்றவன் கைவிடப்படுவான். தேவனுக்கும், அவரது மந்தைக்கும் விசுவாசமாய் இருப்பவர்கள் எடுத்துக்

கொள்ளப்படுவதால், மற்றவர்கள் யாவரும் கைவிடப்படுவர். பெயரளவிலான சபைகளும், உலகமும் ஒன்று சேருவதற்கும் “கட்டுப்பாடு” செய்யவும் இதுவே சமயம் என்று கூறுகையில் இதுவே பிரிப்பதற்குரிய ஒரு காலம் என்று தேவன் அறிவிக்கிறார். ஏசா 8:12

எங்கே கூடுவார்கள் - கவருதல்

“அவர்கள் (சீஷர்கள்) அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: எங்கே, ஆண்டவரே (இவைகள் எங்கு கொண்டு செல்லப்படும்?) என்றார்கள். அதற்கு அவர் : பிணம் (மாமிசப் பிண்டம், இரை) எங்கேயோ அங்கே கழுகுகள் வந்து கூடும் என்றார்.” லூக் 17:37 ; மத் 24:28

அந்த நாளில், வானத்தின் நான்கு காற்றுகள்-ருந்தும் - சபையின் எல்லா திசைகளி-ருந்தும் தம்முடைய “தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக்” கர்த்தர் சேகரிக்கும் போது - கூரிய பார்வையும், பசியும் கொண்ட கழுகுகள் இரையினால் கவரப்படுவதைப் போல் - அவர்களைக் கவருவார்; மேலும் ஏற்ற வேளையில், சரியான உணவை கர்த்தர் அளிப்பார்; அதை அவருடைய ஜனங்கள் அடையாளம் கண்டறிந்து - அதனிடத்திற்கு கூடி வருவார்கள் - தயாராக இருக்கும் தகுதியானவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள், மற்றவர்கள் கைவிடப்படுவார்கள் என்பதே இதில் இருக்கும் பாடம்.

“தற்கால சத்திய” உணவு தற்போது நமது கர்த்தரால் அளிக்கப்படுவதும், அதனால் தமது பரிசுத்தவான்களை அதனிடத்திற்குக் கூட்டிச் சேர்ப்பதும், இந்த தீர்க்கத்தரிசனத்தின் விளக்கத்திற்கு மிகவும் சரியாகப் பொருந்துகிறது. ஒரு எந்திரக்கல்--ருந்து வெளியேறி மற்றொரு எந்திரக்கல்லுக்கு வரும்படி அழைப்பதல்ல, இந்த தற்கால அழைப்பு; அத்தோடு ஒரு படுக்கையி-ருந்து அதே அளவு கொண்ட மற்றொன்றுக்கு அழைப்பதும் அல்ல. ஒரு புதிய சபை பிரிவுக்குள் ஒருவரால் அல்லது அநேகரால் தன்னிடமோ அல்லது தங்களிடமோ கூட்டிச் சேர்ப்பது அல்ல இது; ஆனால் மெய்யான ஒரே ஆண்டவரும் போதகருமான கிறிஸ்துவான அவருடனே கூட்டிச் சேர்க்கும் ஒரு சேகரிப்பு.

கிறிஸ்துவின் விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தில் நம்பிக்கை வைத்த யாவரும், அவருக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள், ஒரே விசுவாச வீட்டாராகவும்- எல்லா சகோதரரும் - மனித விசுவாசங்கள் மற்றும் பிற விஷயங்கள் மீதான நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைக் குறித்து அக்கறைக் கொள்ளாதவர்கள் யாவரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே நியாயப்பிரமாணிகர் கிறிஸ்துவை இதற்கு முன் எப்பொழுதாவது எங்கேயாகிலும் வெளியரகங்மாக அங்கீகரித்ததுண்டா? நாம் தீர்மானம் செய்யும் அளவிற்கு, அப்போஸ்தலரின் நாட்கள் முதலாக எங்குமே, எப்பொழுதுமே இருந்ததில்லை.

அத்தோடு கூட, மாபெரும் மனித ஆற்றல், சொல்வன்மை போன்றவைகள், பிற இயக்கங்களுடன் குறிப்பிடும் அளவில் இருக்கின்றன. ஆனால் கர்த்தரிடத்தில் தற்போது கூட்டிச் சேர்க்கப்படுபவர்களோடு இது இல்லை என்பதை கவனிப்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். சத்தியமே, கர்த்தர் அளிக்கும் ஆவிக்குரிய ஆகாரமே, இங்கு இருக்கும் முழுமையான ஈர்ப்பு; மனித பகட்டு மற்றும் சொல்வன்மை இங்கு செயல்படுவதற்கு மிக சொற்பமான சந்தர்ப்பத்தையே காணமுடியும். அவைகள் இங்கு குறைவுபட்டிருக்கிறது. “நீதியின் மேல் பசி தாகம் உள்ளவர்களாக” இருப்பதனாலேயே அவர்கள் ஒன்றாகக் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டனர், சேர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்; மேலும் கர்த்தர் தாமே அளித்த திருப்திகரமான உணவை அவர்கள் கண்டுகொண்டு, அவரவர் தனக்குரியதைத் தாங்களே உண்ணுகிறார்கள்.

நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியினால் விழித்திருங்கள்

“உங்கள் ஆண்டவர் இன்ன நாழிகையிலே வருவாரென்று நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியினால் விழித்திருங்கள். (அடையாளங்கள் மற்றும் உவமைகளின் கீழ் இரகசியமாய் இந்த வேளை மறைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதால்) திருடன் இன்ன ஜாமத்தில் வருவானென்று வீட்டெஜமான் அறிந்திருந்தால், அவன் விழித்திருந்து, தன் வீட்டைக் கன்னமிடவொட்டானென்று அறிவீர்கள்.” மத் 24:42, 43

இந்த யுகத்தின் “வீட்டெஜமான்” அல்லது “வீட்டின் உரிமையாளர்” நமது கர்த்தர் அல்ல, ஆனால் நமது எதிராளியான, பிசாசுதான். “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனும்”, ‘ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவும்,’ “இவ்வுலகத்தின் அதிபதி”யுமானவன் கீழ்ப்படியாத பிள்ளைகளை ஆண்டு கொண்டு, கர்த்தருடைய க-க்கத்தினால் தங்களுடைய அறிவுக் கண்களை அபிஷேகித்துக் கொள்ளாதவர்களாகிய - விசுவாசியாத எல்லாருடைய மனதையும் குருடாக்கிக் கொண்டு வருகிறான். (2 கொரி 4:4; எபே 2:2; யோ 12:21; வெளி 3:18) இந்த எதிராளியானவன் ஒரு கபட வஞ்சகன், மிகுந்த தந்திரவாளி; தெய்வீக காலத்தையும், வேளையையும், ஏற்பாடுகளையும் குறித்து அவன் பெற்றிருக்கும் ஞானத்தைக் கொண்டு, நமது கர்த்தர் முன்னமே அறிவித்திருக்கும் தெய்வீகத் திட்டத்தை எதிர்க்க தவறாதிருக்கிறான்.

பரமபிதாதம்முடைய தெய்வீகத் திட்டம் நிறைவேறுவதைத் தடைசெய்யாத வரையில் சாத்தான் தன் இஷ்டப்படி கிரியை செய்ய அனுமதித்தார். அப்படி ஏதாவது செய்தால் தமது அதிகாரத்தால் அதை நீக்குகிறார். ஆகையால் சாத்தான் வெகுகாலத்துக்கு முன்னமே வேதத்தை அறிந்திருந்தாலும் அதை மிகக்குறைந்த அளவிற்கே புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். இதே காரணத்தினால் தான் மனிதனும் வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை; ஏனெனில் அது உவமைகளாகவும், அடையாளமாகவும் உருவக பாஷையிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவைகளைப் புரிந்துக் கொள்வதற்கு இது ஏற்ற காலமாக இருப்பதால் நமது கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறபடியே “எல்லா சத்தியத்துக்குள்ளும் வழி நடத்தும்” பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலைப் பெற்றிருப்பவர்கள் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இதை உலகம் புரிந்து கொள்ள முடியாது. சாத்தான் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறாமலும், அதன் வழி நடத்துதல் இல்லாமலும் இருப்பதால் பெரும்பாலான தெய்வீக வார்த்தைகள் அவனுக்கு அறிவீனமாய் காணப்படுகிறது. ஆனால் உலகம் ஓரளவிற்குக் கற்றிருக்கிறபடியே பிசாசும் கற்றிருக்கிறான் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. “கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது.” (சங் 25:14) எனவே விழுந்துபோன

தூதர்களாகிய அவனது பிரதிநிதிகள் - கர்த்தருடைய உண்மையான அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்கள், தெய்வீக திட்டத்தில் சிலவற்றை கற்றுக் கொள்ளுவதற்காக கூடும் சிறு கூட்டங்களிலும், வேதாகமப் பாடங்களிலும் (போன்றவற்றில்) அடிக்கடி இருப்பதை நாம் யூகித்துக் கொள்ளலாம்.

தெய்வீக திட்டத்தைக் குறித்து சாத்தான் இன்னும் முன்னதாகவே அதிகமாய் அறிந்திருந்தால், தன் நடவடிக்கைகளை எந்த விதத்தில் வித்தியாசமாய் செய்திருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் யூகிக்க தான் முடியும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சாத்தானின் அறிவினால் சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவு மாறுதலான ஒன்றாக இருந்திருக்கக்கூடும், அத்தோடு கூட ஆயிரவருட ஆட்சியின் ஆரம்பமும் கூட தேவன் திட்டமிட்டு அறிவித்ததி-ருந்து மாறுபாடாக இருந்திருக்கக்கூடும், என்பதைக் குறித்த நமது கர்த்தரின் உறுதியான சாட்சியம் நமக்கு உண்டு. ஆனால் தன் வீட்டை ஒழுங்காக அமைப்பதைக் குறித்து அறிந்து கொள்வதற்கு முன்னதாக, 1874ல் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தினால் அவன் அறியாதபடி எடுக்கப்பட்டுவிட்டான். பின்பு அறுவடைப் பணிகள் ஆரம்பமாயின. இதின் நிமித்தம் அவனது எல்லா கபட்டு வஞ்சகங்கள், மோசம் போக்குதல், சத்திய ஒளியைப் போன்று போ-யாக நடத்தல் முத-யவைகள், அவனது “வீடு,” தற்காலத்து நிறுவனங்கள் எல்லாம் முற்றிலுமான அழிவைக் காணும். இதை அவன் உணர்ந்து கொண்டதால் வஞ்சிப்பதற்கான மிகத் தீவிரமான முயற்சிகளை அவன் மேற்கொள்கிறான். அவனே வியாதி, சுகவீனம் மற்றும் மரணத்தின் அதிபதியாக இருந்தும் கூட தன்னால் ஏமாற்றப்பட்ட ஊழியரின் மூலம் சரீர சுகம் போன்ற அற்புதங்களிலும் ஈடுபட்டான். (எபி 2:14) ஆனால் ஒரு வீடு தனக்குத்தானே விரோதமாக பிரிந்திருந்தால் அந்த வீடு நிலைநிற்க மாட்டாதே. மேலும் பாபிலோனின் அந்த வீழ்ச்சி மகாபெரியதாக இருக்கும். பெரிய எந்திரக் கல் ஒன்று சமுத்திரத்திலே எறியப்படுவது போல் அது விழும். வெளி 18:21

“நீங்கள் நினையாத நாழிகையிலே மனுஷகுமாரன் வருவார்; ஆதலால், நீங்களும் ஆயத்தமாயிருங்கள்.” மத் 24:44

இங்கு “நீங்களும்” என்று விசுவாசிகள், கர்த்தருக்கு உத்தமமானவர்கள் - சாத்தான் மற்றும் அவனது வீட்டாருக்கு எதிரிடையாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனர். கர்த்தருடைய பிரசன்ன நேரம் அவரது பரிசுத்தவாண்களாலும் கூட முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ள முடியாது. அவரது தட்டும் ஓசையானது தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளால் அறிந்து கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் அக்டோபர் 1874 க்கு பிறகு ஒரு வருடம் வரையிலும் அறியப்படாமலேயே இருந்தது. அப்பொழுதி-ருந்து மனுஷகுமாரரின் பிரசன்னத்தைக் குறித்த வெளிப்படையான அடையாளங்களும், நிரூபணங்களும் அபரிமிதமாக இருக்கின்றன; மேலும் வானத்தின் நான்கு திசைகளின் காற்றினாலும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட அவரது விசுவாசமுள்ள ஜனங்கள், அவரது விருந்து சாலைக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டு, உலகத்தால் அறிந்து கொள்ள முடியாததொரு பந்தியில் இருக்கச் செய்து, முதல் ஆண்டவர்தாமே அவர்களுக்குப் பரிமாறுவார். அதன்பின் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்வார். லூக் 12:37 ஐ பார்க்கவும்.

வீட்டாருக்கு போஜனத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல்

-மத் 24:45-51; லூக் 12:42-46-

“ஏற்ற வேளையில் தன் வேலைக்காரருக்குப் போஜனங்கொடுத்து அவர்களை விசாரிக்கும்படி எஜமான் வைத்த உண்மையும் விவேகமுமுள்ள ஊழியக்காரன் யாவன்? எஜமான் வரும்போது அப்படி செய்கிறவனாகக் காணப்படுகிற ஊழியக்காரனே பாக்கியவான். தன் ஆஸ்திகள் எல்லாவற்றின் மேலும் அவனை விசாரணைக்காரனாக வைப்பானென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” மத் 24:45-51; லூக் 12:42-46

இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரத்தைப் பார்க்கும் போது தீர்க்கதரிசனத்தால் தெரிவிக்கப்பட்ட அந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் - கர்த்தருடைய பிரசன்னம் என்று அழைக்கப்படும் காலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கூட்டிச் சேர்க்கும் சமயத்தில் - அவரது ஜனத்தின் மாபெரும் பணிவிடைக்காரரான நமது கர்த்தர், ஏற்ற காலத்தில் போஜனத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கென ஒரு வழியைத்

தெரிந்து கொள்வார். “உடன் பணிவிடைக்காரர்களும்” வீட்டாருக்கு போஜனத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு பயன்படுத்தப்படுவார்கள். ஆனால் பணிவிடைக்காரன் வெறும் விசாரணைக்காரன் மட்டுமே. ஆனால் எஜமானரின் - கிறிஸ்து என்ற “உடன்படிக்கையின் தூதனானவர்” - தேவன் மற்றும் அவரது ஜனத்தின் மேன்மைமிகு பணிவிடைக்காரரின் - ஒவ்வொரு கட்டளையையும் முழுவதுமாக சரியாக ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறிவிட்டால், எந்த நிமிடமும் அவன் நீக்கப்படவேண்டியவனாக இருக்கிறான்.

மேற்கூறப்பட்ட விசாரணைக்காரன் (எஜமானருக்கும், தன் உடன்-ஊழியக்காரருக்கும், வீட்டாருக்கும்) உண்மையுள்ளவனாக இருப்பதின் வெகுமதியை அந்த விசாரணைக்காரனாகவே நீடிப்பதன் மூலம் பெறுகிறான். அவன் உண்மையாய் ஊழியம் செய்யும் வரையிலும், அவன் அதில் தொடரக்கூடும். அத்தோடு விசுவாச வீட்டாருக்குப் புதியதும் பழையதுமானவைகளையும் ஏற்ற காலத்துக்குரிய போஜனத்தையும் பகிர்ந்து அளித்து - முடிவு பரியந்தம், தெய்வீக நியமனத்தி-ருந்து விலையேறப் பெற்ற பொருட்களைக் கொண்டுவந்து அளித்து, ஊழியம் செய்யலாம். ஆனால் ஒருவேளை உத்தமனாய் இல்லாது இருந்தால், முற்றிலுமாய் அவன் நீக்கப்பட்டு, புறம்பான இருளிலே போடப்படுவான். அதேசமயம் அந்த இடத்தை எதிர்பார்த்தபடியே வேறொருவன் - அதே சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டவனாக நிரப்புவான்.

நமது அறிவுக்கு எட்டியபடி “ஏற்ற வேளையில் போஜனம்” கொடுத்து விசாரிக்க ஒரு வழியாக இருக்கிற அந்த “பணிவிடைக்காரன்” அல்லது “விசாரிப்புக்காரன்” அந்த போஜனத்தை உண்டாக்கியவன் என்று பொருள் படவில்லை. இதற்கு முற்றிலும் மாறாக ஒரு சத்தியத்தை விநியோகிக்கும் பிரதிநிதியாக, கர்த்தரால் உபயோகிக்கப்படுபவர் மிகவும் தாழ்மையும், அடக்கமும் உள்ளவரும், அத்தோடு ஆண்டவரின் மகிமையில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளவருமாக இருப்பார்; அதன்நிமித்தமாக சத்தியத்துக்கான “காரணகர்த்தா” என்றோ “உரிமையாளர்” என்றோ உரிமைகொண்டாடும் எண்ணம் இல்லாதவராய், ஆனால் அந்த சத்தியத்தில் மிகுந்த ஆர்வமுடன், அதை எஜமான் கொடுத்த

வெகுமானமாக கருதி தனது எஜமானரின் ஊழியருக்கும், வீட்டாருக்கும் விநியோகிப்பார்.

மற்ற எந்த ஆவியோ, செயல்பாடோ நிச்சயமாக வேறுபட்ட விசாரிப்புப் பணியையே செய்யும். இது நமது கர்த்தரால் கீழ்க்கண்டபடி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:

“அந்த ஊழியக்காரனோ பொல்லாதவனாயிருந்து (மாறி) : என் ஆண்டவன் வர நாள் செல்லும் என்று தன் உள்ளத்திலே (விசுவாசத்தை இழந்து) சொல்-க் கொண்டு, தன் உடன் வேலைக்காரரை அடிக்கத் தொடங்கி, வெறியரோடே (அவர்களுடைய கள்ள போதகத்தை) புசிக்கவும், குடிக்கவும் தலைப்பட்டால், அந்த ஊழியக்காரன் நினையாத நாளிலும், அறியாத நாழிகையிலும், அவனுடைய எஜமான் வந்து, அவனைக் கடினமாய்த் தண்டித்து (தனது ஊழியனாக இல்லாமல் செய்து), மாயக்காரரோடே அவனுக்குப் பங்கை நியமிப்பான்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்.” மத் 24:48-51

**** * * * * *

நமது கர்த்தரே எல்லாத் தீர்க்கத்தரிசியைக் காட்டிலும் மேன்மையானவர். அதேபோல் அவரது தீர்க்கதரிசனமும் மிகவும் தெளிவானது. மோசே மற்றும் எரேமியா ஆகியோரின் தீர்க்கதரிசனங்களும் மற்ற தீர்க்கதரிசனங்களும் முக்கியமாக மாம்சீக இஸ்ரவே-ன் நிராகரிப்பு மற்றும் மீண்டும் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுதலையும் தான் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் மாம்சீக இஸ்ரவேலரைக் குறித்தும் நமது பாவங்களுக்கான பாடுகளை அனுபவிப்பவராய் கிறிஸ்து இயேசுவைக் காண்பித்து, அவரே புறஜாதியாருக்கான ஒரு ஒளியாகவும், அத்தோடு மனுக்குலத்தின் ஒட்டு மொத்த குருட்டுக் கண்களைத் திறக்கும் “அந்த மெய்யான ஒளியாகவும்” இருப்பதைக் கூறுகின்றன. தானியே-ன் தீர்க்கதரிசனமோ மேசியாவின் வருகை மற்றும் வெட்டப்படுதலையும், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களை அபிஷேகம் செய்தலையும் மற்றும் புறஜாதிகளின் அதிகாரத்தின் முடிவுவரையிலுமான

சரித்திரத்தையும், வானத்தின் கீழெங்கும் மேசியாவின் இராஜ்யம் நிறுவப்படுவதையும் கூறுகிறது. மேலும் அவர் போப்பரின் சிறிய கொம்பின் துன்புறுத்தும் வல்லமையையும், அந்த யுகத்தின் போது பரிசுத்தவான்களை அது ந-வடையச் செய்வதையும் மற்றும் ராஜ்யத்துக்காகக் காத்திருக்கும் நாட்கள் போன்றவைகளையும் காண்பிக்கிறார். ஆனால் நமது கர்த்தரைத் தவிர வேறு எந்தத் தீர்க்கதரிசியும் இந்த “அறுவடை” காலத்திற்கான நமக்குத் தேவைப்படும் விவரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. இவைகளை மற்ற தீர்க்கதரிசிகளுடைய விசேஷமான நிகழ்வுகளின் குறிப்புகளோடு தொடர்புபடுத்தியும் இருக்கிறார்.

நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசனம், மற்றவர்களுடையதைப் போலவே அதே காரணத்துக்காகவே அடையாளம், உவமான பாஷையில் மறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது; இதை “துன்மார்க்கரில் ஒருவனும் உணரான்,” ஆனால் தேவனுடைய ஜனமாகிய தாழ்மையும், உண்மையும், விசுவாசம் கொண்டவர் மட்டுமே - தேவனுடைய ஏற்ற வேளையிலும் ஏற்ற வகையிலும் புரிந்து கொள்வார்கள்.

“தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது; மற்றவர்களுக்கோ, அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும், கேட்டும் உணராதவர்களாகவும் இருக்கத்தக்கதாக, அவைகள் உவமைகளாகச் (மறைமுகமாக) சொல்லப்படுகிறது.” லூக் 8:10

அ அ